

A U S T R A L S K É

listy

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKÉ LISTY

ČÍSLO : 76

prosinec 1997

Print Post Approved

PP 242296 / 00084

\$ 2.60

*Klidné a spokojené Vánoce
a všechno dobré v roce 1998*

L. & G. Pergl

Česká Optická Firma

57 Pelham Street
CARLTON VIC. 3053
Tel: (03) 9663 6242

ZNOJEMSKÉ OKURKY !!

K dostání v Sydney
za velkoobchodní ceny
Máte - li zájem
Mírek - 9890 9953 po 3. hod.

DENTAL PROTESIS

ODBORNÝ ZUBNÍ PROTETIK
nabízí své služby, ve zvláštních případech
(stáří, nemoc atd.) ošetření doma možné,
(soukromé pojištění vyplácí
předem domluvenou částku)

Další informace
na čísle: **(02) 9388 2216**
mluvíme česky i slovensky
425 Old South Head Road
North Bondi NSW 2026

Hledáte příbuzné a známé?
Nabízíte služby a servis?
Máte zájem o seznámení?
Využijte

AUSTRALSKÉ LISTY !!!

Česky mluvící solicitor / právník a advokát
vám nabízí služby

Vynikající znalost českého a australského práva.
Kontaktujte: Vladimíra Gazdika

V. GAZDIK LL.B. & CO. SOLICITORS

Vladimir Gazdik LL.B.
Solicitor & Advocate CR

1A/5 Wongala Crescent
Beecroft NSW 2119 Australia
Telephone: **(02) 9484 2221**
Facsimile: **(02) 9484 0606**

Mobile: 015 274 734
After Hours: (02) 9980 7908
Appointments: (047) 87 6336

CONTACT

P.R.I.N.T.I.N.G.
A.C.N. 002 887 238

**NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
a další**

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, NSW, 2067, AUSTRALIA
Tel (02) 9417 8555 Fax (02) 9417 5510

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

(Australia)

dodáváme celé systémy 'software' i 'hardware' pro
**MANUFACTURING, ENGINEERING
DESIGN, CAD/CAM
DESKTOP PUBLISHING
JOB COSTING, ACCOUNTING
MULTIMEDIA, DESKTOP VIDEO
České, EASTERN & WORLD FONTS
BUREAU SERVICE & TRAINING**

7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145

Tel: 02 9636 1873
Fax: 02 9631 2024
Mobile: 018 288 477

5th Floor 75 King St
Sydney NSW 2000

Tel: (02) 9262 1144
Fax: (02) 9262 4479

Plánujete cestu do Evropy?
Na zasedání zašleme náš katalog a zajistíme:

- levné letenky,
- ubytování,
- půjčení auta,
- zájezdy pro vaše australské přátele,
- pobyt v lázních,
- dovolenou na lodi,
- pojištění a profesionální servis.

Volejte Renatu - 9262 1144

VÁNOČNÍ MOTIV

Hana Gerzanicová

Bílý sníh radosti
roztál v bláta louže,
po ledu vzpomínek
myšlenka dnes klouže
do suché trávy,
do dýmu požárů -
- nad kalužemi řek
do mraků komárů....

Tisíce světél
mrakodrapů města
nezná jak k Betlému
vede polní cesta.
Jen zvykem prázdným
vždy rok po roce
se dárky a ozdoby
jmenují "Vánoce"...

Fantomy smrků
těžkými závěsemi
se v dusném vzduchu
mlčky snášejí k zemi.

Zavřete okna,
zavři svoji duši,
venku je horko
a uvnitř srdce buší....

ČESKÁ OTÁZKA - 1998

Štěpán Skřivánek

Ještě dávno předtím než se profesor Masaryk stal prvním prezidentem republiky, uvažoval a psal o "české otázce". Jeho Česká otázka byla vydána už před koncem minulého století, v době, kdy v Masarykově mysli ještě neuzrála myšlenka české samostatnosti, v době, kdy doznívaly akordy českých snah o navrácení české koruny na pravé místo jí v rámci habsburské monarchie náležející. Masaryk vložil do své České otázky také úvahy o příčinách a následcích úpadku českého státu jako důležité součásti evropského společenství národů a kritisoval českou malost a českou tendenci vyžívat se v malicherných bojích strany Staročeské se stranou Mladočeskou o nepodstatné věci.

Dnešní situace v České republice, zhruba sto let po vydání Masarykových úvah, není ovšem nijak podobná českým snahám z konce minulého století. Češi prošli mezitím bojem proti Rakousku, nadšením z obnovení svého státu, dvaceti lety klidného vývoje a potom dvěma vážnými krisemi, kdy šlo opět o bytí a nebytí republiky. Poznal by dnes profesor Masaryk politické bojiště, na němž i on před sto lety uplatňoval jako poslanec říšského sněmu váhu jednoho z nejvzdělanějších a nejschopnějších Čechů? Zmizeli Staročeši, zmizeli Mladočeši, zmizela malá straníčka Masarykových Realistů, zůstala Sociální demokracie - ale především přetrvávaly české tendence vzájemného osočování a žabomyšlích bojů o nepodstatnosti. Videň kdysi využívala českou nejednotnost a neschopnost soustředit se na věci zásadní a podstatné. Dnes se doma bojuje opět o podružnosti. O švýcarské konto ODS, o aroganci Václava Klause, vůdci stran si mezi sebou vyřizují starší i novější účty. Všem nějak uniká, že je například třeba změnit právní řád převzatý novým režimem po bolševicích. Že je třeba uvažovat o změnách nutných pro vstup do evropského společenství, že je třeba řešit problém české armády za poslední léta odkládaný, že je třeba - jak to doporučoval Masaryk - hledět na přítomnost pod zorným úhlem "věčnosti" anebo alespoň příštího století. Namísto toho se jen hází blátem - tak se to jeví zvenčí.

Mezi českými svárlivci vyniká klidná a rozvázná postava prezidentova. Václav Havel je jedním z mála, kteří neztrácejí hlavu a dovedou si zachovat důstojnost. Ten tak zvaný svobodný svět a zvláště západní Evropa je si sama dobře vědoma možných potíží čas od čas způsobovaných vládními krisemi. Pohlíží na nynější pražskou krizi bez valného znepokojení a s přiměřenou dávkou porozumění. Však Francie a Itálie samy už často prošly nebezpečnějšími vládními převraty než jakými prochází Česká

Stručný přehled rubrik

Česká otázka	01
Vánoce	02
Projev presidenta republiky	03
Zprávy	04-05
Nenávist	06
Causa: Babice	07
Zelený plán	08-09
Perly a perličky	10-11
Nad dopisy čtenářů	12
Z tajů krás české řeči	13
Himaláje -	14
- prudce po pětadesátce	15-16

republika. Francie přežila odchod de Gaulla, Německo vydrželo odchod Adenauera, Británie prošla bez úhony revoltou konzervativců proti samotné někdejší záchránce britské prestiže, Margaret Thatcherové.

I když příčina pražské vládní krise tkví spíše v přestupcích korupčního rázu než v rozporech čistě politických, západní Evropa se nechytá za hlavu a v jednáních o přijetí republiky do Evropské unie hodlá pokračovat. Tam se prostě předpokládá, že hladina v Praze se uklidní a přestože parlamentní volby v roce 1998 posunou asi české kyvadlo doleva, Hradčany z českého panoramatu nezmizí.

Česká otázka ovšem nebude vyřešena novými volbami. Dofešování být může, a to pozvolna, spolu s uzráváním českého povědomí síly demokracie. A už dnes všechno nasvědčuje tomu, že mladá česká demokracie je dostatečně silná a vyvinutá, aby dovedla překonat stávající destabilizaci politického života. Věřme, že my Češi budeme brzo schopni pozvednout své obzory nad úhory z konce minulého století, a že vyřešení nynějších problémů bude provedeno způsobem hodným pochvaly starého pána.

Kadeřnický salón Tatjana
vás zve k návštěvě.

Nabízíme :
stříhání, barvení,
trvalou ondulaci,
masáže obličeje,
makeup pro zvláštní příležitosti.
Rezervace : (02) 9380 8183

213 Glenmore Road,
Five Ways, Paddington 2021

VÁNOCE

V historii vánočních svátků lze vydělit více kulturních vrstev. Z lidového pojetí "svatých nocí" došlo ke splynutí předkřesťanského kultu zemědělských předků, uctívání slunce, magických představ a praktik, směřujícím k zajištění hospodářské a rodinné prosperity a štěstí, tradic římských saturnálií a novoročí, křesťanství i mladších pověrečných prvků. Poměr těchto různých tradic se v historickém čase proměňoval.

24. prosince - Štědrý den. Ten souvisel těsně s následujícím svátkem, Božím hodem vánočním, dnem narození Ježíška. Liturgicky se Štědrý den označuje jako vigílie, tedy předvečer slavnosti. Byl dnem půstu a přípravy, doprovázený řadou lidových zvyků. Adventní půst končil o Štědrý večer s východem první hvězdy. Teprve tehdy zasedla rodina ke slavnostní večeři. Věřilo se, že počet stolovníků nesmí být lichý. Večeře obvykle čítala několik chodů. Objevoval se kuba, muzika, hrachová nebo čočková polévka, hubník (nákyp s houbami) a řada dalších. Lidé se snažili, aby byly na stole co nejrozmanitější potraviny. Část pokrmů se dávala dobytku, zakopávala na zahrádě, sypala do studně, aby tak byla vyjádřená soudržnost celého hospodářství a zajištěna prosperita v následujícím roce.

V období "svatých nocí" dostávaly děti dárky pod stromček. Teprve až v době biedermeyeru se v německém měšťanském světě vyhranil pouze Štědrý večer jako obdarovavací svátek.

25. prosinec - Boží hod vánoční. Starokřesťanská církev v Římě stanovila Ježíškovo narození na tento den již ve 4. století, aby tak vytvořila protiváhu starší pohanské slavnosti nepřemožitelného slunce, související se zimním slunovratem. Z Říma se tento zvyk rozšířil do všech katolických zemí.

26. prosinec - sv. Štěpán. Tento svátek byl v minulosti považován za svátek služebných. Chlapci odcházeli a vstupovali na Štěpána do služby. Krátké dny volna, které byly mezi ukončením staré služby a nástupem do nové, byly chvilkami svobody. Na Štěpána, není pána - na Štěpána, každý sobě za pána, říkala česká rčení.

(Český kalendář 97)

Projev presidenta republiky k senátorům a poslancům.

který pronesl Václav Havel dne 9. prosince ve Dvoračkové síni pražského Rudolfinu.

Pani senátorky a páni senátoři, paní poslankyně a páni poslanci, vážená vládo, s určitou mírou zjednodušení lze říci, že život naší společnosti - tak jako ostatně jakékoliv společnosti - má dvě tváře, byť samozřejmě jedna tak či onak prosvítá z té druhé.

První tvář tvoří to, čemu se lidé hlavně věnují: chodí do práce, která se jim více či méně daří, soukromě podnikají, žení se či rozvádějí, plodí či neplodí děti, cestují na dovolenou, čtou knihy nebo sledují televizi.

Život naší společnosti má však i druhou tvář, která by se dala nazvat poměrem občanů k vlastnímu státu, ke společenskému systému, k atmosféře veřejného života, k politice. Zdá se mi, že je naší povinností zabývat se především tou druhou tvář, je třeba zkoumat proč je dnes tak zachmuřená a přemýšlet o tom, jak ji co nejdříve rozjasnit.

Mnoho lidí, a potvrzují to i průzkumy veřejného mínění, je obecnými společenskými poměry v naší zemi zneklidněno a zklamáno, nebo dokonce znechuceno. Mnoho lidí si myslí, že - demokracie nedemokracie - opět jsou u moci lidé nedůvěryhodní, kterým jde více o vlastní prospěch než o zájem obecný. Že podvodníci mají zelenou, převládá přesvědčení, že se v této zemi vyplácí lhát i krást, že mnozí politici i vládní úředníci jsou úplatní, a že politické strany - bez rozdílu - jsou tajně manipulovány. Stále více lidí je celkově znechuceno politikou, kterou činí pochopitelně a zcela právem za tyto věci odpovědnou.

Zmíním se zde o dvou příčinách, či dvou souborech příčin. První příčinu bych nazval "historickou", jde o českou variantu úkazu, který v různé míře a podobě potkal všechny země, které se zbavily komunismu. Tento úkaz by se dal nazvat komunistickým marasmem. Že něco takového přijde, musel vědět každý člověk. Málokdo z nás ale předvídal, jak hluboké, vážné a dlouhodobé to bude.

Skončil "čas jistot", sice malých, tupých a veskrze pro společnost sebevražedných, ale přesto jistot, a byl vystřídán časem svobody, která se mnohým musela zdát, po předchozích

zkušenostech bezbřehá, a tudíž ke všemu svádějí. Nastal čas nových nároků na individuální odpovědnost - odpovědnost, která se mnohým zdá být k neunesení.

Pevně věřím, že mladí lidé, kteří vyrůstají už po pádu komunismu, nejsou tímto syndromem postkomunismu zasaženi, a těším se na dobu, kdy věci veřejné vezmou do svých rukou. Bylo by však nepoctivé, kdybychom všechno sváděli - způsobem, který tak dobře znali marxisté - jen na jakési slepé historické zákonitosti. Neméně důležitou roli, ne-li v jistém smyslu důležitější, hraje druhý soubor příčin. Jde o to, co jsme si způsobili my sami.

Mám teď na mysli celou polistopadovou politickou reprezentaci, ale především politickou reprezentaci samostatné České republiky, tedy nás všech, kteří máme vliv na osud naší země v posledních pěti letech.

Zdá se mi, že naši hlavní chybou byla pýcha. Díky tomu, že transformační procesy u nás po listopadu proběhly více méně kontinuálně a nebyly neblaze poznamenány velkými politickými změnami, byli jsme vskutku v ledačems dál než jini - anebo se zpočátku zdálo, že tomu tak je. To nám stoupl do hlavy. Tato pýcha byla zvláštním způsobem kombinována s jakýmsi maloměstským provincionalismem či zápečnictvím. Mnozí z nás se posmívali všem, kteří hovořili o globální odpovědnosti, již nese v dnešním civilizovaném světě každý a tvrdili, že nám jako maličké zemi přísluší se zabývat jen našimi maličkými českými problémy.

Dnes musíme horce přesvědčovat vlastní občany o tom, že se nám jakýchkoli bezpečnostních záruk dostane jen tehdy, budeme-li připraveni nést svůj díl odpovědnosti za Evropu, za svět. Byli jsme zemi fascinovanou svými makroekonomickými ukazateli, kterou nezajímalo, že tyto ukazatele ukáží dříve či později, že jsou věci, ježž váhu či význam sice žádný účetní nespočítá, ale které vytvářejí jediné myslitelné prostředí jakéhokoli ekonomického rozvoje: pravidla hry, právní stát, mravní řád, z něhož každý systém pravidel vyrůstá a bez něhož žádný systém nemůže fungovat.

Opojení mocí a svými úspěchy a staronově okouzlení tím, jak skvělým nástupištem ke kariéře je politická stra-

na, začali mnozí - v prostředí tak lehkovážně beroucí zákon - mhouřit oči nad tím či oním, až se domhouřili ke skandálům, problematizujícím sám náš největší důvod k pýše, totiž naši privatizaci.

V následující části projevu prezident vyzval deset nejdůležitějších problémů a úkolů, které je třeba řešit. V závěru pak řekl

Když tu dnes hovořím o neziskovém sektoru, o reformě veřejné správy a podobných věcech, pak hovořím o tom, co se nazývá občanskou společností. To znamená hovořím o společnosti, které je systematicky otevírán prostor k co nejpestřejší sebestrukturaci. Občanská společnost má v zásadě dvoji význam: za prvé umožňuje lidské bytosti, aby byla sama sebou ve všech svých dimenzích, tedy i jako tvor společenský, který chce být účasten na životě komunity, v níž žije, za druhé působí jako skutečná záruka politické stability. Platí totiž, že čím jsou rozvinutější všechny organismy, instituce i nástroje občanské společnosti, tím je tato společnost odolnější proti nejrůznějším politickým vichřicím a zvrátům.

Naše země, jak známo prožívá dnes politickou krizi. V této krizi jde - z hlediska demokratických poměrů - o celkem banální příhodu, totiž demisi vlády. S takovými příhodami demokratický systém počítá a ví, jak z nich ven. Jakkoli to, co prožíváme, je nepříjemné, stresující a v mnoha ohledech nebezpečné, může to být zároveň velmi poučné a k mnohému dobré. Může to totiž vyvolat katarzi, tedy přesně to, v co antické drama vždy ústilo. To znamená pocit hluboké očisty a vykoupení. Pociť znovuzrozené naděje. Pociť osvobození. Pakliže nás dnešní krize donutí se vši vážnosti se zamyslet nad charakterem našeho státu, nad jeho ideou, nad jeho identitou a výsledek tohoto zamyšlení promítnout do vlastní práce, nebyla tato krize zbytečná a všechny ztráty, které přinesla, mohou být mnohonásobně vyváženy.

O identitě národa či státu či společnosti se mluví často a ne jeden odpůrce evropské integrace se národní identitou ohání. Domnívám se, že většina těch, kdo takto mluví, podvědomě vnímá identitu jako jakousi osudovou danost, jako cosi genetického, málem jako

identitu krve, tedy něco, na co nemáme vliv. Myslím, že je to veskrze zvrácené pojetí. Identita je především určitý výkon, určitě dílo, určitý čin. Identita není mimo odpovědnost, ale naopak jejím výrazem.

Bude-li nám naše dnešní krise výzvou k činům, které nově naplní naši identitu, pak nemáme důvod ji litovat. Zkusme ji tedy pochopit jako lekci či školu, jako zkoušku či apel, který možná přišel v pravou chvíli, aby nás varoval před naší vlastní pýchou a ušetřil nás něčeho podstatně horšího.

(Neviditelný pes - 10.12.97, kráceno)

Copak se tak tváříte? Někdo umřel, nebo jste byli pověřeni setavením vyrovnaného státního rozpočtu?

Kdyby teď byly předčasné volby, můj nostalgický hlas by získal staříčkový mocnář Franz Josef.

Není pravda, že spisovatel Skvorecký u našeho útvaru sbírá materiál ke knize Zkouška z angličtiny u tankového praporu.

ZPRÁVY

Nový vládní kabinet se více než tři neděle po pádu toho předešlého začíná velmi zvolna rodit. Jmenovaný premiér Josef Tošovský během svých konzultací získal zatím od tří politiků - Jaroslava Šedivého, Karla Kühnla a Cyrila Svobody - souhlas s tím, že v jeho vládě přijmou křeslo. Ještě chybí určit dalších dvanáct jmen. Tošovský řekl, že nový kabinet by měl být sestaven co nejdříve po Novém roce. Mezi ty, o jejichž účasti ve vládě se spekuluje, patří i bývalý šéfredaktor týdeníku Respekt a nyní Tošovského politický poradce Vladimír Mlynář. Dosud není jasné, zda se "okoukání" ministři z vlády Václava Klause znovu objeví i v novém kabinetu. Tošovský ani dosud nepotvrdil, že ve vládě opět usednou šéfové ODA Jiří Skalický a KDU-ČSL Josef Lux. Už minulý týden však Josef Tošovský naznačil, že ve vládě nepočítá s účastí Václava Klause, zatímco se sešel s Luxem a Skalickým, za ODS pozval ke konzultacím šéfa poslanců Jana Černého. "Pan premiér se mne ptal, jaký je názor poslanců ODS. Potvrdil jsem, že souhlasíme s tím, aby se strana v nové vládě účastnila", řekl po schůzce Černý. Tošovský si však postěžoval, že od ODS jako jediné strany dosud nedostal seznam jejich kandidátů. Jan Černý to nazval chybou ODS, kterou je třeba rychle napravit. Tiskový mluvčí strany Václav Musilek se však Tošovského výroku podívil. "Ten seznam na nás nikdo nechtěl. Předpokládali jsme, že dojde k dalšímu jednání pana Tošovského s vedením strany". Lux i Skalický po své schůzce s premiérem naznačili, že ten bude patrně jednat spíše s poslaneckým ODS než s vedením strany. "V porovnání s postojem vedení ODS, které je proklamativně vstřícné na tiskových konferencích, ale v praxi pak selhává, považujeme za podstatně konstruktivnější postup vedení poslaneckého klubu." Oba politici potvrdili, že nová vláda má za úkol dovést zemi k předčasným volbám - otázkou však zůstává, zda se budou konat v červnu či v listopadu příštího roku. Mnohé záleží na postoji poslaneckého klubu ODS, který zastupoval na jednáních odstupující ministr financí Ivan Pilip. Ten však už nyní nereprezentuje většinový proud ve straně, naopak

společně s Janem Rumlem oznámil vznik názorové platformy. Proto také nemohl Pilip jasně kývnout na nabízené vládní křeslo, pravděpodobně opět ministra financí. "Za sebe říkám, že kdyby se ukázalo účelnější a situaci zklidňující, abych ve vládě nebyl, tak je to varianta, kterou považuji za naprosto schůdnou. Jde spíše o to, aby se podařilo sestavit vládu stabilní," řekl Pilip a dodal, že pokud bude ODS proti jeho účasti, do vlády jít nechce, jestliže však poslanci ODS budou souhlasit s jeho setrváním ve funkci nebude s účastí váhat. Tošovský hovořil i s šéfem Nejvyššího kontrolního úřadu Lubomírem Volejníkem (také členem ODS, ale kvůli své funkci má pozastavené členství), který nabízené křeslo ve vládě odmítl. "Vzhledem k funkci, kterou vykonávám, to nepovažuji za vhodné", řekl Volejník. Oni Tošovský si pak nechali pro sebe o jaké křeslo se jednalo. Naopak Jaroslav Šedivý, Karel Kühnl a Cyril Svoboda nabídku neodmítli. "Řekl jsem panu premiérovi ano," do dal lakonicky ministr zahraničí Jaroslav Šedivý. Podobně odpověděl i Karel Kühnl. Podle posledních zpráv se zdá, že návrh ministři budou patrně v čele svých dosavadních úřadů. Jen budoucí post Cyrilu Svobody se tají, půjde nejspíše o vedení nového ministerstva pro evropské záležitosti. Josef Tošovský rovněž jednal o účasti ve vládě šédkou Vinohradské nemocnice Zuzanou Rothovou a s někdejší náhradníkem ministra dopravy Petrem Vybíralem, stejně jako i s proděkanem lékařské fakulty ČVUT Petrem Moosem. Účast byla nabídnuta i proděkanovi lékařské fakulty Cyrilu Hóschlovi. Seznamy se jmény svých kandidátů pro příští vládu již odevzdali lidovci i ODA. Která jména v nich figurují, zůstává zatím tajemstvím.

Politické zemětřesení z přelomu listopadu a prosince, kdy byl Klausův kabinet donucen podat demisi, se odrazilo i v hodnocení popularity jednotlivých politiků. V průzkumu získali nejvíce rebelové z ODS - bývalý ministr vnitra Jan Ruml, jehož popularita vzrostla o dvanáct procent, a ministr financí Ivan Pilip, který si polepšil o osm procent. O devět procent také poskočila Vlasta Parkánová, která se však do vnitrostranických ani mezistranických kon-

fliktů nezapojovala. Největší pád potkal předsedu ODS Václava Klause, šéfa lidovců Josefa Luxe (o deset procent). Velmi ztratil i ministr obrany Miroslav Výborný (KDU-ČSL). Přitom průzkum ještě neobsáhl kritický projev presidenta Havla a reakci Václava Klause ani kongres ODS, kde Klaus navrhl za aférou s tajným kontem ODS udělat tlustou čáru a pak v boji o předsednický trůn porazit Jana Rumla. Na čele žebříčku popularity stále je trojice Václav Havel, Petra Buzková a Stanislav Gross. Průzkum se však neptal jen na důvěru, ale i na to, jak která osobnost prospívá společnosti. V této kategorii se nově jmenovaný premiér Josef Tošovský dostal na čtvrté místo.

Důvodem, proč prezident Václav Havel přestal před čtyřmi lety zvat Václava Klause po každém zasedání vlády k pravidelným schůzkám, byla podle Václava Havla skutečnost, že premiér tehdy cítil potřebu je při každé příležitosti za něco plisnit. Havel v rozhovoru pro časopis Týden uvedl, že mu jednoho dne došla trpělivost, napsal Klausovi ostrý dopis a schůzky ukončil. President dále připustil, že měl sice se všemi ministry v Klausově vládě korektní vztahy, ale jeho vztah k vládě se odvíjel od vztahu k Václavu Klausovi. Tento vztah měl pak vždy dvě roviny. Jedna byla ideová, v níž oba zjistili, že jsou mnohé věci, na kterých se neshodnou, ale naučili se s touto rozdílností žít. Ve druhé rovině, rovině osobní, jejich vztahy podle Havla prošly pestrým vývojem, někdy to bylo období vyloženého napětí, a jindy pak docela harmonické přátelské soužití. Tak tomu bylo při loňských volbách, ale nyní se Havel obává, že se tento stav změní po jeho projevu v Rudolfinu. "Tento projev mi asi Klaus nezapomene a nejspíše to bude brát jako velmi osobní a velmi nepřátelský útok proti sobě a podle toho budou asi po nějaký čas vypadat naše vztahy" připustil president.

Předseda ODS Václav Klaus se najednou ocitl v situaci, kterou dosud nezažil: chce vyjednávat o tom, kdo by měl být z jeho strany v příští vládě, ovšem druhá strana - premiér Josef Tošovský - o takové

nechápe: "Pokud by to takto pokračovalo, mám pocit, že nám žádná křesla nabídnout nechce. Vyjádřil jsem obavy, aby nebyla ODS vyřazována z procesu sestavování vlády. Kdyby se to stalo, pak by se naplnila moje původní představa, že ODS přejde do konstruktivní opozice. My bychom šli dobrovolně do této opozice jen tehdy, kdyby u nás došlo ke změně politického systému. Připravovaná vláda Josefa Tošovského, podle mého předpokladu takovou vládou nebude." Na otázku, kterému datumu předčasných voleb dává přednost, odpověděl předseda ODS, že se domnívá, že vládní mandát by neměl překročit jeden rok. Dále prohlásil, že přejde do opozice pokud nebude jeho strana do vlády pozvána. Místopředseda ODS Bohdan Dvořák řekl, že bude-li ve vládě Lux a Skalický, měl by tam být i Václav Klaus. Na to Klaus odpověděl, že podle jeho názoru půjde patrně o vládu nepolitického typu a v takové by neměli být předsedové politických stran. Dále si V. Klaus postěžoval, že nebyl pozván na jednání o počtu křesel a že Tošovský jednal separátně s předsedou poslaneckého klubu ODS Janem Černým. ODS je tedy jediná strana ve které jednal premiér s poslanci. Klaus se domnívá, že je to pokus rozdělit ODS, ale věří, že strana rozdělení odolá, i když ví o názorové platformě, která se ve straně vytvořila a která nesouhlasí s výsledky voleb na kongresu strany. Představitelé této ideové platformy by se měli do konce roku 1998 rozhodnout, zda ve straně zůstanou a za jakých podmínek.

Česká národní banka, která v posledním roce marně bojovala s narůstající inflací, se zbavila kleští, do nichž ji svou politikou vhněla vláda. Po letech, kdy kvůli řadě nejistot spojených zejména s deregulací cen nájemného a energií odmítla zveřejňovat svůj odhad inflace, přišla s novou měnovou revolucí. Napříště bude pravidelně vyhlášovat svůj inflační cíl, který se bude snažit naplnit bez ohledu na to, jaká vláda bude u moci. "Inflace je nemoc, kterou nelze zlehčovat a se kterou není možné se smířit", řekl nový šéf centrální banky Pavel Kysilka. ČNB se zavázala, že v příštím roce dosáhne takzvaná čistá inflace šesti procent plus minus půl procenta a v roce 2000 pak 4,5 procenta plus minus jeden bod. Přechod

na inflační cílení byla přirozená volba poté, co jsme opustili kotvu pevného kursovního režimu a kdy letos definitivně padlo i kursové pásmo," řekl Kysilka. Jasným prohlášením, že s inflací je třeba bojovat, chce centrální banka zlomit nebezpečná očekávání, že se cenová hladina bude držet na vysoké úrovni. Tato očekávání vedla k tomu, že odbory při mzdovém vyjednávání i přes nízkou produktivitu práce automaticky požadovaly vyšší nárůst výdělků. To později mělo za následek další zdražování. O důvěryhodnosti svého kroku chce centrální banka přesvědčit veřejnost i větší otevřeností ve věcech, které nemusi s cenovou politikou přímo souviset. Chystá se například zveřejňovat pravidelné zprávy o zdraví bankovního sektoru, o rozsahu devizových intervencí a vlastním hospodaření. Právě za nedostatek podobných informací sklízela ČNB v minulosti často kritiku.

Přestože jsou s vánoční horečkou obchodníci spokojeni a také celý letošní rok lidé utráceli ještě o něco více než loni, důvěra spotřebitelů je na nejnižší úrovni za posledních pět let. Podle průzkumu vzrostl počet občanů, kteří mají obavy z budoucnosti. Ekonomická situace rodin se příliš nezměnila, ale lidé jsou nespokojeni. Nevidaný pokles důvěry se v úmyslu nakupovat však příliš neprojevil. Zatímco například v letošním lednu očekávalo zhoršení své finanční situace necelých třicet procent domácností, ku konci roku už je jich více než polovina. Podobný skok se odehrál v názoru lidí na budoucí vývoj cen. Zdvojnásobil se počet lidí, kteří si myslí, že nezaměstnanost bude vyšší. Rozpor mezi nedůvěrou lidí a stále značným nakupováním připisují odborníci většinou na vrub nestabilní politické situaci a vývoji domácí měny. Oba faktory spíše vedou domácnosti k tomu, aby raději nakupovaly. "Příští rok pak mohou nastat dvě extrémní možnosti. Pokud bude nová vláda šikovná, může lidi přesvědčit, že ekonomická situace zase tak špatná není a že rezervy stále ještě jsou. Naopak jen malinké reálné zhoršení současného stavu může vyvolat ostré sociální protesty" soudí sociolog Pavel Frič.

(přetřeseno- MF Dnes, SLOVO, Internet)

ZUBNÍ LÉKAŘ

MUDr. Stanislav Hurbis

si otevřel ordinaci

69 Arthur St.

RANDWICK 2031

(roh Belmore Road

Ordinujeme i v sobotu dopoledne a ve

čtvrtek od 18 - 21hod. večer pro

školáky a plně zaměstnané.

Dokonalé vybavená ordinace spolu s

novou koncepcí ošetření je plně v

souladu se současnými požadavky

moderního pojetí zubního lékařství.

S ohledem na přísná kritéria

hygienické kontroly infekčních chorob,

sterilizujeme nástroje pro každého

pacienta individuálně.

ČEŠI A SLOVÁCI S RODINAMI

JSOU VÍTANI !!

Tel : (02) 9399 3589

AH: 041 206 4204

HLEDÁME

programátory

se specializací na CNC stroje.

Nezaučené zaškolíme.

Zkušenost se strojním

inženýrstvím nutná.

Možnost zaměstnání

na půl úvazku

Vhodné pro české studenty,

kteří zde studují angličtinu.

Volejte do redakce :

(02) 9636 1873

NENÁVIST

"Já beru vztyčenou pravici jako výraz osobního odporu a statečnosti, zvláště v této chaotické době. Jako výraz snahy o očistu národa a rasy. Co s nimi? Se všemi? Židy, cikány, zednáři, komunisty? Jen jedno. Do plynu a historie, tam je jejich nezastupitelné místo. Heil Hitler".

Nevěřím vlastním očím. Nevěřil bych ani vlastnímu rozumu, natož sluchu, kdyby mi to někdo vyprávěl. Vidím to ovšem před sebou černé na bílém. Datum na obálce časopisu, ze kterého jsou citovaná slova, mě rychle vyvedlo z omylu. Nejde o text starý alespoň padesát pět let. Je to z dubna 1936.

"Ano, taková je jedna z tváří skinheadového hnutí. Ostrá fašistická propaganda na stránkách samizdatových časopisů", vysvětluje Honza, který se čtením stránek plných nenávisti zabývá často. Při nadaci Freedom Monitor, která monitoruje nenávistné projevy ve společnosti, totiž pracuje na analýzách rasistických fanzinů. V republice jich podle něj vycházelo od roku 1990 kolem pětadvaceti. Fanziny vydávají skini v jednotlivých městech a prostřednictvím jejich distribuce mezi sebou udržují kontakty a šíří informace. Čím menší znalost gramatiky a základních stylistických pravidel autoři vykazují, tím větší porce nenávisti a hlouposti. Rasismus, antisemitismus, výzvy k rasovým pogromům, fašistická symbolika, životopisy Hitlera, Mussoliniho a oslava jejich činů - to vše a ještě mnohem víc je možné najít v tiskovinách s podezřelými názvy jako "Patriot", "Arijský boj" nebo "Nová Evropa". Stačí si napsat na správnou adresu, respektive P.O.Box, nebo navštívit koncert té "správné" hudby, a pořádně se rozhlédnout. V Evropě muzice, kterou poslouchají skinheads, jednoduše říkají Hate Music. Konec konců jak výstižněji označit produkce vyhozených mladíků s pažerami pokrytými tetováním znázorňující znaky apartheidu či jižanského rasismu, zpívajících o vítězství bílé rasy a konečném řešení v otázce těch "nepřizpůsobivých národů"? Ano, řeč je také (a možná především) o České republice. Sedm let na cestě k demokracii. Padesát jedna let od konce války.

Petr Horák je jedním z iniciátorů

založení nadace Freedom Monitor právě proto, že se k takovým rasistickým fanzinům dostal. "Byl jsem šokován, že něco podobného u nás může vycházet, že anonymní redakce šíří prostřednictvím poštovních boxů beztestně takové svinstvo. Bylo mi jasné, že rasistické projevy tolerovat nelze", vysvětluje. Se svými známými, kteří už mají zkušenosti v oblasti lidských práv, se začal tištěnými projevy xenofobie a rasismu zabývat systematicky. Skinheadi naplňují svá periodika především informacemi o událostech v jejich regionu, publikují své názory na politickou situaci, ale především na přistěhovalce, Židy a Romy. Citují: "Při pohledu na pány Ščku a Bondyho (představitel romského hnutí - pozn. red.) musím skřípat zuby. Tato verbež se s námi chce srovnávat".

Pro získávání mladé krve do řad skinheads hrají nejvýznamnější roli rozhovory s rasistickými rockovými kapelami a články o historii. Tedy o historii... V ultrapravicovém podání jsou dějiny prostoupeny celosvětovým komplotem Židů a jejich plánem ovládnout svět, holocaust je snůška lži, nacisté by udělali pro Evropu mnohem více - jen kdyby velmocí nevyprovokovaly válku - a nacionalismus je jediná cesta očištění národa od "cizorodých prvků". "Pochopili jsme, že takové tiskoviny vytvářejí dokonalé ideologické podhoubí pro rasistické útoky mladých skinů na Romy a cizince, jejichž vzestup u nás dnes registrujeme. Smrt Tibora Berkiho a dalších napadených jsou jen špičkou ledovce," říká dále Petr a pokračuje: "Pokud se tomuto problému nevěnuje dostatečně policie, což je bohužel náš případ, přijdou na řadu dobrovolníci. Zkušenosti ze Západu ukazují, jak je důležité monitorování všech hnutí, která útočí na lidskou svobodu a důstojnost. Shromažďovat informace a vyvíjet tlak na odpovědné orgány."

Stovky mladých lidí v České republice dnes oblekají uniformu militantního rasistického hnutí. Holá hlava, zelená letecká bunda, těžké boty, bílé tričko a nášivky, které nezasevěnému nic neříkají. Většinou ale označují příslušnost k jednotlivým organizacím. Mnohdy se mávnerukou - však ono je to skinheadství přejde. Lze však ještě stále mluvit o klukovinách? Údaje Hnutí občanské solidarity a tolerance hovoří o 17 mrtvých,

stovkách zraněných a průměrně sto padesáti rasistických útoků za rok. Nadace Freedom Monitor eviduje na deset rasisticky i fašisticky motivovaných organizací v Čechách. Její spolupracovníci hovoří o koncertech, kde desítky mladíků zdraví své oblíbené kapely zdviženou paží. Jsou to ještě děti?

"Fanziny napovídají, že jejich organizace dosahuje vysokého stupně. Objevují se zde překlady pseudo-vědeckých článků o výmyslu holocaustu. Je to chytře připravená propaganda k vyvolání rasové nenávisti u těch, kteří se ke skinheadům dali třeba jen pro potřebu pocítit soudržnost v partě," objasňuje Honza. Nadace Freedom Monitor vypracovává zprávy určené novinářům, poslancům, soudcům a aktivistům ostatních organizací, které vystupují proti rasismu. Snaží se rozkrývat strukturu a praktiky rasistického hnutí u nás. "Chceme dát informacím souvislosti, podchytit dopad rasistické propagandy a způsob jejího šíření. Budeme znovu a znovu upozorňovat na rozměry tohoto problému. I ten zlomek údajů, které z konspirativního prostředí skinů získáme, varuje před velkým nebezpečím."

Hnutí skinheads prošlo v Čechách několika vývojovými stádii. Od masového zájmu mládeže o rockovou skupinu Orlik, které firma Monitor vydala dvě desky s texty na hranici zákonosti (Zařvi si, Oi, Oi - hubu mu rozbij - s takovým šmejdem nesmíš se srát) až po současný posun tvrdého jádra skinů k ideji nacionálního socialismu a vytvoření ilegální sítě kontaktů na zahraniční neonacisty. "Formální úroveň některých rasistických časopisů se zlepšuje. Verbální agresivita již překročila domnělou hranici pubertálních úletů. Některé samizdaty se prezentují otevřeně rasistickou retorikou, jiné se skrývají za pojmy vlastenectví a národní hrdosti. Máme za to, že autoři by měli být neprodleně vystaveni stíhání. Pro policii by neměl být problém zjistit provozovatele P.O.Boxů, které jsou v časopisech uváděny jako kontakt na redakci," říká Petr.

Lidé z nadace Freedom Monitor věří v moc prevence. Nerasistický, tolerantní pohled na svět by měl být dětem vštěpován už ve školách. "Nechceme svoji činnost omezovat jen na monitorování aktivit ultrapravicových hnutí. V bu-

doucnosti připravíme také výstavy pro střední školy. Jde o to včas lidi informovat o obudných rozměrech skinheadského hnutí. Frustrace ventilované rasovou záští a agresivitou končívají tragickými činy," ujasňuje Petr své záměry.

Listuji stránkami se statistikami, rubrikou o kriminalitě Romů a článkem o smyšlené Sionistické okupační vládě. Měl jsem pocit, že tahle válka skončila před jedenapadesáti lety, ale teď mě kdosi z České Lipy srazil zpátky na zem. Pro svůj fanzin vybral ten nejneuvěřitelnější název - Svoboda. Jestliže novodobí nacisté mluví o válce, můžeme s určitostí říci, že se žádná nevede?

Známy italský spisovatel Umberto Eco jednou řekl, že jediný rozdíl mezi dnešními skinheads a nacisty dřívějšími vidí v tom, že nacisté zavraždili milióny lidí, zatímco jejich potomci se prozatím zmožili na likvidaci několika tuctů obětí.

Ne, tato válka skutečně ještě neskončila. Je v podstatě jedno, jestli lidem, kteří se v neziskovém sektoru na celém světě věnují sledování a objasňování skutečné tváře neonacismu, budeme říkat antifašisté. Důležité je, že svou rizikovou práci dělají.

(Autor Filip Černý tímto článkem obsadil druhé místo v soutěži Nadace pro občanskou společnost, která byla vyhlášena pro mladé studenty žurnalistiky na českých univerzitách. Vyšlo v časopise Nová přítomnost 8.1997)

Obávám se, že jestli někde skutečně existují moudré bytosti, udělali všechno pro to, abychom je nenalezli

HISTORIE NE TAK VZDÁLENÁ

Causa : BABICE

Známy babický případ se odehrál před šestačtyřiceti lety v roce 1951. Komunistickému režimu posloužil tenkrát k dalekosáhlým represím a později jako ukázka teroristického útoku nepřátel protisocialismu. Po politických a společenských změnách v roce 1989, vznikla šance důkladně prošetřit i případ Babice. O určité objasnění se pokoušelo šetření koncem šedesátých let, které tehdy potvrdilo, že v pozadí babických událostí stála Státní bezpečnost a že šlo zřejmě o nejrozsáhlejší akci, namířenou proti rolníkům bránicím se kolektivizaci. V padesátých letech rolníci na Jihlavsku odmítali vstupovat do družstev a byli proto různě postihováni, včetně konfiskování majetku a vystěhování z obcí. Tyto represe však posilovaly zároveň odpor proti režimu.

Za této situace byli v Babicích na Třebíčsku zlikvidováni tři komunističti funkcionáři místního národního výboru. V budově babické školy, kam vnikl Malý s Mikyskou, byli 2. července 1951 ve 22,30 zastřeleni předseda místní organizace KSČ, učitel Tomáš Kuchtik, místopředseda MNV, lesní dělník Josef Roupec, pokladník MNV, dělník Bohumil Netolička. Těžce zraněn byl člen rady MNV František Bláha. Venku před budovou hlídali Antonín Plichta se synem Stanislavem, jenž ještě dva roky žil s dvěma čistými průstřely páteře ve vězeňské nemocnici. Podle tehdejší zprávy ministerstva vnitra "díky podpoře obyvatelstva" během 24 hodin Bezpečnost vypátrala úkryt teroristů, vedených Ladislavem Malým, údajným agentem CIA. Při přestřelce zahynuli dva členové skupiny (jedním z nich byl právě Malý), ostatní se vzdali.

Za neuvěřitelných deset dní od babické vraždy byl v Jihlavě 12. července zahájen proces proti 14ti členům teroristické skupiny. Dva dny nato vynesl soud sedm rozsudků smrti, dvě osoby byly odsouzeny na doživotí a pět kodněti svobody v celkové délce 110 let. Tresty smrti byly vykonány po zamítnutí odvolání Nejvyšším soudem hned

3. srpna téhož roku. Ladislav Malý a další konfidenti StB měli za úkol podle tisku z roku 1991 za úkol zlomit odpor obyvatel jižní Moravy vůči nastupující komunistické nadvládě. Již v září 1951 jeden ilegální časopis napsal, že "babický případ byl připraven a vykonstruován agenty StB". Podle jiného letáku z roku 1955 byla "ilegální skupina uměle vytvořena agentem Malým".

Od roku 1990 se babický případ šetří znovu. Ze 14 osob odsouzených v kauze Babice bylo na základě rehabilitačního řízení z roku 1990 plně rehabilitováno nejprve osm. Brněnská Krajská prokuratura v roce 1992 zkoumala případy dalších šesti, jejichž činy kvalifikoval soud v roce 1951 mj. jako vraždy a loupeže. Na podzim téhož roku podal tehdejší generální prokurátor ČSFR Martin Lauko Nejvyššímu soudu stížnost, že rozsudkem z roku 1951 v případě Babice byl porušen zákon. Domáhal se také, aby soud zrušil výrok o vině pěti obžalovaných, kteří byli odsouzeni k smrti a popraveni. Šlo o Antonína Mikysku, odsouzeného pro trestné činy vraždy a loupeže, sabotáž a pokus vraždy, Drahošlava Němce, odsouzeného pro loupež a pokus vraždy, Antonína Plichtu, který byl odsouzen pro sabotáž a pomoc k vraždě. A dále o dva římskokatolické duchovní Václava Drbolu a Františka Pařila. Drbola byl odsouzen pro návod k vraždě, Pařil pro pomoc při sabotáži.

Nejvyšší státní zastupitelství v Brně ukončilo přezkum babické trestné věci v červenci 1995. Dospělo k názoru, že i dosud nerehabilitovaný zbytek původního odsuzujícího rozsudku odporuje ustanovením tehdy platných zákonů a je tedy nutné napadnout jej stížností pro porušení zákona. Ministr spravedlnosti Jiří Novák tak učinil u Nejvyššího soudu 31. října 1995. Stížností Nejvyšší soud vyhověl a zrušil i zbývající rozsudky nad čtyřmi muži z Babic - Antonínem Mikyskou, Antonínem Plichtou, Václavem Drbolou, kteří byli popraveni a nad Aloisem Roupcem, který byl odsouzen na doživotí. Současně přikázal, aby věc v novém řízení projednával krajský státní zástupce v Brně. Odsouzení z roku 1951 jsou tímto nevinní, včetně sedmi popravených. Babickým případem se zabývá také intenzivně Úřad dokumentace a vyšetřování komunistických zločinů. Kličem

k objasnění je podle ÚDV také úloha hlavního protagonisty Ladislava Malého, zjištění kdy do akce vstupila StB a jak ji ovlivňovala. Jak uvedl mluvčí ÚDV Tomáš Hornof v lednu loňského roku, byly s případem spjaty tehdejší politické špičky. Grémium ÚV KSČ rozhodlo o sedmi rozsudcích smrti již 10. července, tedy před oficiálním soudem.

Za zneužívání pravomoci veřejného činitele obvinil ÚDV nyní Jaroslava Dembčáka a Pavla Vitka, kteří měli v roce 1951 jako přísedící u tehdejšího senátu okresního soudu v Jihlavě v tzv. kauze Babice podujatě rozhodovat o vině obžalovaných. Vykonstruovaný proces trval pouhé tři dny, od 12. do 14. července 1951 a popravy následovaly záhy po vynesení rozsudku. Obvinění hrozí též prokurátorovi, který na kauze pracoval, ale zde je ÚDV teprve v počátcích šetření. Oběma odviněným soudcem hrozí trest odnětí svobody od tří do deseti let.

(ČN - 11.9.97 - přetištěno)

HLEDÁME

Vladimíra Zvědelíka - Munro.

stáří asi 65 let,

pravděpodobně žije v Brisbane

Zprávu na adresu:

Dr. Gustav Schlee

26 Stenbridge Road

Ngonotaha

New Zealand

Tel. 64 7 3574 750

OSAMĚLÉMU STARŠÍMU PÁNOVI,

českému občanu, který by se

rád podíval do vlasti,

nabízím zdarma i půlroční

pobyt v České republice

na jižní Moravě,

auto k dispozici,

v měsících květnu až říjnu,

Práteleství a úcta.

Zn. "Jen čestnému zájemci"

Odpovědi do A.L.

Zelený plán

(Z knihy generála F. Moravce
"Špion, jemuž nevěřili")

Zelený plán byl koncipován v roce 1937, ještě před obsazením Rakouska. Byl to v podstatě Hitlerův tajný rozkaz vpadnout v roce 1938 do Československa. Moravskou branou ze severu a z jihu z dolního Rakouska. Počítal s nečinností Francie, spojení na jehož pomoci závisel úspěch obrany Československa. Váhařící Anglie pod vládou omezeného Chamberlaina a jeho konzervativců byla rozhodnuta činit maximální ústupky Německu, samozřejmě na úkor oné "malé a neznámé země". V létě 1938 poslal britský ministerský předseda do Prahy smutně proslulého lorda Runcimana a v Mnichově potom Francie s Anglií nejen kapitulovaly, ale dokonce nařídily československé vládě složit zbraně, a to pod hrozbou, že jinak bude Československo ponecháno svému osudu a označeno za strůžce eventuálně evropské války. Československo, se zatatými pěstmí, pokofené a ponižené, přihlíželo svému rozpadu za jásotu zhloupkých mas v Anglii a ve Francii, kde hrobaři míru - Daladier a Chamberlain - prohlašovali úkladnou vraždu za akt záchrany demokracie v Evropě. Kostky byly vrženy.

Redakce

ZELENÝ PLÁN

Podle zabaveného německého materiálu se Zelený plán objevuje poprvé v dokumentační formě jako přísně tajný rozkaz, vydaný polním maršálem von Blombergem, vrchním velitelům tří německých armád dne 24. června 1937. Zelený plán byl krycí název pro německý plán agrese proti Československu.

V červenci 1937 na schůzce v Chomutově nám agent A-54 podal hlášení o manévrech německého hlavního štábu, jejichž tématem byl německý plán tažení v případě konfliktu s Francií a Československem a podle něhož měla německá armáda provést prudký a rozhodný útok proti vojenským silám československým. Podrobnosti tohoto nového německého plánu jsme později dostali od německého armádního důstojníka, jenž byl v našich kartotékách

označen jako A-53.

Z informací, jež nám dali dva naši agenti série A, vysvítalo, že při provádění našich posledních válečných her Němci použili přesných modelů našich válečných opevnění. Základní myšlenkou této ranné verze Zeleného plánu byl masivní útok soustředěný ze severu v okolí Králíků, malého města na severní českomoravské hranici, provedený tanky a motorizovanými jednotkami. Tento bleskový útok by rozdělil zemi ve dvě části. Byla to tato informace o Zeleném plánu, již jsem vzal s sebou na zpravodajskou konferenci v Paříži v roce 1937, na které jsem vyslovil náš závěr, že Německo připravuje útok proti střední Evropě. Zdůraznil jsem, že tento závěr je formulován na základě zpráv našich agentů.

Jiný důkaz o správnosti tohoto závěru přišel koncem roku 1937, když nám agent A-54 dal speciální vánoční dárek. Řekl nám tehdy, že má starosti s jedním úkolem, který mu byl nedávno svěřen. Dostal prý nařizenou umístit na našem území pět mobilizačních radiostanic. A-54 si stěžoval, že je to pro něho těžký úkol, zejména proto, že tři z těchto radiostanic mají být umístěny na Moravě a Slovensku, a on že s těmi kraji není dobře obeznámen. Nabídl jsem mu, že mu s těmito stanicemi pomůžeme, na což po delším váhání přistoupil. A tak jsme se dostali k takovému druhu spolupráce, jaký má sotva obdobu v moderním zpravodajství. Nemohu se šířit o podrobnostech této akce, která nebyla tak jednoduchá, jak se na první pohled zdá. Je nesporné, že vyústila v situaci, za níž jsme sami pro německou službu organizovali všech pět radiostanic. Náš prospěch z této akce nebyl jen fakt, že těchto radiostanic nemohla v době mobilizace německá strana používat, a že jsme při této akci poznali metody a postup při operacích tohoto druhu, které vedly k odhalení a zneškodnění několika skutečných mobilizačních stanic německých, které by nám jinak utekly. Největší poznatek byl, že jsme z časových termínů zjistili, že jde o výstavbu válečné agenturní sítě, jejíž využití bylo předvídáno na dobu nepříliš vzdálenou. Bylo nám také umožněno se dozvědět o soustředění policejních pluků ve východním Bavorsku ještě několik dnů před osudně proslulým Anschlussem, kdy

německá armáda 12. března 1938 obsadila Rakousko.

V den německého vpádu do Rakouska jsem byl na zpravodajské konferenci v Londýně. Rozhovory s britskou zpravodajskou službou byly kulminací bodem mé služební cesty, na níž jsem se zastavil v Litvě, Estonsku, Finsku a Lotyšsku. Chtěl jsem se okamžitě vrátit do Prahy, ale nemohl jsem dostat letenku dále než do Haagu. Rozhodl jsem se tedy, že pojedou vlakem. A tak po dobu několika hodin mělo Německo 13. března 1938 na svém území šéfa československé zpravodajské služby, což byl fakt, který by velmi zajímal Himmlerovo Gestapo. Musím se přiznat, že jsem si ulehčeně oddychl, když vlak v pořádku dorazil na československé území. Člověk nemusel být profesionálním pesimistou, aby poznal, že v německém plánu je agrese proti Československu na řadě jako další.

Po rychlém zabrání Rakouska, povolal k sobě Hitler maršála Keitela ke konečné přípravě Zeleného plánu. Hitler konstatoval, že jsou tři možné způsoby. Ten nejjednodušší - prostý nevyprovokovaný útok - prý není vhodný, poněvadž by "mohl vytvořit nepřátelskou atmosféru ve světovém veřejném mínění, která by pak mohla vyústit v kritickou situaci". Druhý způsob - akce následující po období diplomatických jednání, jež by postupně vedla ke světové krizi a válce - se Hitlerovi také nelíbil, protože by trval příliš dlouho. A tak dal přednost třetímu způsobu, označeném jako "blesková akce založená na incidentu, na příklad vraždě německého vyslance, ke které došlo při protiněmeckých demonstracích".

Uvnitř Československa se tedy začaly množit nepokoje. Krátce po zabrání Rakouska si Hitler k sobě povolal Henleina a načrtl mu plán podle kterého bude postupovat. Musí klást stále větší požadavky na československou vládu, ale nikdy nesmí být spokojen. Zadruhé musí provádět propagandu mimo Československo, hlavně ve Francii a Velké Británii, kde měl vystupovat jako bojovník za národní sebeurčení sudetských Němců a poukazovat na to, že československý stát se rozpadá a nestojí za to, aby byl zachován. Toto tvrzení mělo být posíleno tím, že Říše vyvine koordinovaný tlak na Polsko a Maďarsko, aby také formulovaly své požadavky proti Československu.

Revoluční sudetské hnutí bylo hlavním tématem naší spolupráce s agentem A-54. Věděli jsme, že je řízeno, podporováno a financováno II. oddělením Abwehru. Agent nám dodával důkazy, že spiklenecké hnutí je aktivně podporováno sousední velmocí, což na jedné straně dokazovalo hrubé porušení mezinárodního práva, na druhé straně to ukazovalo, že spontánnost Henleinova hnutí, není taková, jak byla později mezinárodnímu fóru prezentována. Z dokumentů jasně vyplývalo, že Abwehr je pověřen podobnou přípravou německých menšin v Polsku, Maďarsku, Rumunsku, Pobaltských státech a v Jugoslávii, tedy ve všech zemích, které se měly v dohledné době dostat do válečné expanse. Naše zprávy nám umožňovaly varovat ty, kteří byly našimi spojenci. Ostatní jsme varovali nepřimo.

Ze zpráv vyplýval jasný závěr, že je účelem dokázat mezinárodní veřejnosti, že Československo neplní závazky mírové smlouvy o ochraně menšin, že připojení sudetského území je živelným přáním všeho sudetského obyvatelstva, a že pražská vláda není schopna zajistit bezpečnost, právní řád a pořádek na území obývaném Němci. Ze zpráv, které jsme měli k dispozici bylo možno sestavit podrobné, konkrétní a pravdivé pojednání o celém pozadí sudetoněmeckého problému, který se postupně v roce 1938 stával otázkou mezinárodní. Všichni však víme, že nám tato objektivní pravda nebyla nic platná. Proti ní stál německý podvod a falešná propaganda, která nakonec zvítězila. Zvítězila proto, že, jak už to někdy v historii bývá, pravda se musela podřítit tak zvaným vyššímu zájmu, za který bylo v té době považováno zachování světového míru.

Od počátku května 1938 dostávala pražská centrála zpravodajská hlášení, jež oznamovala neobvyklé soustředění německých vojenských jednotek v blízkosti československých hranic v Sasku a ve Slezsku. Ačkoliv květen byl normálně časem výcviku menších jednotek, konala se teď vojenská cvičení velkého rozsahu s jednotkami, jež vykazovaly počet značně vyšší než za normální mírové situace.

Konečně se německé úmysly projeví i v dalším faktu, že totiž policejní radiostanice používající šifry, které byly v našich rukou zásluhou A-54, začaly vydávat rozkazy pro soustředění poli-

cejních pluků k našim hranicím, tak jak se stalo ve východním Bavorsku před vpádem německých armád do Rakouska.

V této době si vyžádal A-54 zvláštní schůzku v sudetském pohraničí. Uskutečnila se 12. května. A-54 nám hlásil, že Němci připravují sabotáže a agitace proti Československu, vypočítané tak, aby vyvrcholily v protičeskoslovenský puč v sudetském pohraničí těsně před sudetskými volbami, které se měly konat za deset dní, tedy 22. května. A-54 hlásil, že funkcionáři Henleinovy strany mají rozkaz čekat, až uslyší z rádia heslo "Altwater", a pak začít sabotáže, ničení železnic, spojů a mostů a útoky na české policejní stanice a celnice. Také hlásil, že jsou tajně přes hranice dopravovány výbušniny, zbraně a střelivo, a že jako další část příprav ke vzpouře jsou na našich hranicích soustředovány jednotky z Říše pod vedením důstojníků SA a SS. Řekl, že vzpoura je plánována tak, aby vyvrcholila 22. května, kdy sudetoněmečtí "mučedníci" mají požádat o pomoc "své bratry v Říši". Tato výzva že bude signálem pro sudetoněmeckou legii, která je právě v Německu organizována, aby učinila vpád do republiky za podpory určitého počtu jednotek SS. Akce bude řízena Heydrichovou organizací Sicherheitsdienst.

Dne 20. května, po vyslání hesla "Altwater" německým rozhlasem, sešla se pražská vláda ve zvláštním zasedání a prezident Beneš nařídil aktivizaci a částečnou mobilizaci. V celku bylo do pohraničí vysláno asi 170 000 vojáků, aby udrželi klid a pořádek. Všechny mosty, křižovatky v sudetském území byly hlídány, na silnicích byly postaveny překážky a vojáci obsadili pevnosti.

Tak se uskutečnila tak zvaná První československá krize. Reakce Prahy měla tehdy podporu Velké Británie a Francie, jejíž vyslanci, patrně ještě pod vlivem informací dodaných britskou zpravodajskou službou, vyslovili oficiální protest proti soustředování vojenských jednotek na naši hranici a prohlásili, že jejich země považují situaci za vážnou.

Spříchodem vojenských jednotek demonstrace přestaly. Hulákající demonstranti, skandující "Sieg - Heil" a pochodující husím pochodem, plivající na policii a zahrnující ji nadávkami, zmizeli z ulic pohraničních městeček.

Poněvadž tajné informace, jež té-

to akci předcházely nebyly zveřejněny, byla akce charakterizována v té době jako československá "přehnaná reakce", jako "zkušební balónek vyslaný Prahou" nebo dokonce jako přehmat.

Fakta jsou taková, jak jsem je popsal. Naše analýza a reakce naší vlády byla oprávněná a dokázala zastavit Hitlera. Pokus nacistů v květnu 1938 opakovat Československu to, co udělali v Rakousku byl v březnu 1938 zmařen.

Hitlerova reakce na zkržení jeho plánů byla typická. Do Prahy byl poslán hněvivý protest, ve kterém se československá obranná opatření hodnotila jako nepřátelská akce. Aby svůj postoj Hitler ještě podtrhl, poslal věnec na hrob dvou sudetských Němců, zabitých českými četníky při květnové mobilizaci. Zatímco v Berlíně Goebbels dalekosáhle řečnil o sudetoněmeckých mučednících.

Pravda o německých mučednících právě tak jako o pohybu německých jednotek se lišila od oficiální verze hlášené německou propagandou. Za vyjimečného stavu při mobilizaci - bylo to přesně 3,30 ráno dne 21. května - vyjeli na motocyklech ve vesnici blízko Chebu dva členové Henleinovy strany směrem k německým hranicím. Československá pohraniční stráž je vyzvala aby zastavili. Místo uposlechnutí obrátili muži motocykly proti československým orgánům a pokusili se je přejet. Byli zastřeleni. Jejich pohřeb byl organizován jako velká sudetoněmecká demonstrace, kterou německý tisk publikoval na prvních stránkách. Poslal jsem dva lidi na pozorování. Moji lidé odhadli, že asi 20,000 lidí se účastnilo smutečních obřadů a viděli, jak byl Hitlerův věnec - s věnováním "Padlým hrdinům" - pokládán na hrob.

(pokračování příště)

PERLY A PERLIČKY

"V souvislosti s blížícím se začátkem nového roku chtěla bych připomenout, že již v lednu nás čeká volba hlavy státu, presidenta České republiky. Vzhledem k tomu, že kandidátem koaličních i opozičních stran je dosavadní prezident Václav Havel, věřme, že pravda a láska bude v roce 1998 vítězit". Tak hovořila v sokolském Národním domě při vánoční večeři - již se také zúčastnili representanti olympijského výboru z Prahy - půvabná a bystrá konzulka paní Irena Mráčková. Nejen tedy pravda, ale i láska by měla v roce 1998 v republice vítězit. Vítězit alespoň chvíli, protože zvítězit mezi svárci se Čechy doma by mohla jen zázrakem. Ale snad se volbou jednoho z kulturních es dnešní Evropy Češi přece jen udrží na úrovni nejvzdělanějších národů. A vskutku, paní konzulka to dobře vystihla - Václav Havel, právě tak jako jeho světlý předchůdce Masaryk nikdy nebyli posly nenávisti. Oba věděli, a Havel stále ví, že pravda sama o sobě dovede být až příliš strohá... Není nám tedy zatěžko připojit se ku přání paní konzulky a znovu dokázat, že kdykoli měli Češi volnou ruku, volili si hlavy státu na nejvyšší úrovni. Masaryk, Beneš i Havel, i se všemi svými chybami, poctili pražský Hrad vzdělanou slušností jinak mezi Čechy ne vždy obvyklou.

Paní Irena Mráčková se ukázala na veřejnosti ještě i v jiném světle. Na University of Sydney měl totiž v listopadu velmi zajímavou přednášku jeden z hlavních disidentů Adam Michnik, kolega a spolupracovník Lecha Walensy z dob protisovětského odboje polské Solidárnošči. Přednáška měla velkou odezvu a přednášková síň, původně určená pro Michnika nestačila pojmout všechny účastníky a bylo tedy nutné ji přeložit do nejprostornější síně university. Českou kontribuci k postkomunistickému demokratickému vývoji hodnotil Michnik velmi pozitivně, a z úst tohoto neohrožného muže zněla chvála zvláště povzbudivě. Na dotaz, jak si vysvětluje malé zastoupení disidentů v postkomunistických vládách například odpověděl poukazem na vedoucí roli disidenta Václava Havla v České republice. Adam Michnik se představil jako vynikající znalec nynějšího vývoje v Evropě a sklídl zasloužené ovace posluchačů. Po přednášce, kdy mu účastníci projevovali při odchodu své díky, se k němu přitočila právě naše paní konzulka, v níž řečník poznal dceru Jiřího Dienstbiera, svého českého kolegy spoludisidenta, s nímž se s Havlem a dalšími setkávali Poláci na česko-polském pohraničí. Bylo z toho velké objímání a přestože se kolem polského hrdiny kupily celé řady místních Poláků, pan Adam pak už po zbytek večera věnoval hlavní přízeň paní Mráčkové. Kdysi jim oběma do smíchu nebylo - v zádech tajnou policii - ale kdo se objímá na konec, ten se objímá nejlépe, dá se to tak dnes říci.

Sydnejské Artspektrum se opět ujal patronátu nad dalším úspěšným podnikem. V předvánoční náladě se totiž v sokolovně opět konal "bazar" našich umělců, tedy umělců českého původu. A umělkyň - ty vlastně převládaly, anebo byly pro své půvaby viditelnější a pro svoji výmluvnost slyšitelnější. Artspektrum jim poskytuje záštitu i pořadatelsví. Tato čilá a činná skupina oživila během roku kulturní život v české Sydney několika akcemi a zasloužila se hlavně také o propagaci a prodeje českých výtvarníků. Jednu z významných akcí však pisatel těchto řádků počal pořadatelům upírat: film o Háchově návštěvě Berlína v předvečer německé okupace a film provázející přednášku totiž též pořádalo Artspektrum. Nikoli tedy kino Ponrepo, jak bylo mylně uvedeno v posledním čísle Listů. Je na místě pokání. Ne všechny perly svítí stejnou intenzitou. Ta výše zmíněná lovce tak oslnila a z pravé cesty svedla, že v záři jejího lesku připínal zásluhy na nepravou hrud. Je k tomu třeba dodat, že vzhledem k nedostatku času svoji přednášku o Háchovi pan Stanislav Berton zkrátil, ale dodal, že by ji znovu uspořádal samostatně. Měli bychom ho o to požádat, protože právě jeho pozoruhodné materiály si zaslouhují zvláštní pozornost. A to právě teď, kdy lze konečně uzavřít onu březnovou ránu bez nebezpečí zkreslování, jemuž byla postava presidenta Háchy po dekádě vystavována.

.....

Vlastním nákladem Jana Jiráka, nikoli jako ředitele Ponrepo, nýbrž jako žurnalisty na volné noze, vyšla v Sydney v českém jazyce knižka "S albatrosy a delfiny přes Abel Tasman". Nedejte se odradit tím neobvyklým čtvrtým pádem. Autor nemá totiž na mysli muže, jehož jméno nese jeden australský stát, Abela Tasmána. Má na mysli geografický pojem Tasmánského moře jižně od australského kontinentu. "Ráno jsem chvillemi kormidloval přímo do slunce po stříbrné hladině v denním vydání. Přesluhoval jsem ráno i večer, večer s menším nadšením, ráno úplně spontánně s novou posádkou při družné debatě o všem možném od A až do Z... Oživení na scéně způsobila čínská nákladní loď v protisměru na pravém boku směřující ve slunci k Melbourne...." Nejednalo se o Primátora Dittricha, ani o Štěchovice. Šlo o cestu po moři i po souši. Jižní Pacifik se právě nehemží českými námořníky a pohledy hronovského rodáka na část planety snad nejvíce odvrácenou od rodiště jistě stojí za přečtení.

.....

Za pomoci další organizace, tentokrát Česko-australské kulturní aliance se jednomu ze současných vládařů českého kresleného vtípku, Nepraktovi, podařilo vniknout do Austrálie, a to do sydnějské TAP Gallery poblíž Taylor Square. Jeden ze sálů této kapličky výtvarníků na sebe vzal dočasně podobu panoptika duchů, ne-li přímo mučírny duší, a to duchů pražských, legendárních, kreslených i sehraných, pohlaví obojího bytí zvláště uplatňovaného. Tito kreslení imigranti z české metropole prošli přitom rigorosní australskou pasovou kontrolou, nás uvítali jako viselci na stěnách výstavního sálu vedle nádherných fotografií s pražskými motivy, které

vytvořila česká umělkyně, žijící v Canbere, Marie Lundová. Týž sál pak poskytl prostředí Zuzaně Fořtové k duchovní gymnastice tak krkolomné, že pomyslné zlámání vazů čekalo i ty nejzarytější metafysiky. Sledovali jsme totiž v Zuzanině žánru inspirovaném Nepraktovými výtvoři mimořádně složitý souboj duchů duchů. Kromě mladé autorky oné duchovní komedie vystoupili i australský herec Davis Scheel v roli vcelku rozšavného ducha kněze - vraha, a také dnes již publiku dobře známý Zbyněk Čech proměněný v obušinkované medium s chraplavým hlasem a působivými hudebními vložkami pro duchy vlastnoručně zkomponovanými. Duchu ze žárlivosti o život připravené Lukrecie a duchu kněze, jejího vraha, bylo čekati pouhých třista let - a to aby jejich rodiny nevstoupily do pražských řečí - než si mohly dopřávat více méně manželské konvivium. On konservativce mezi duchy, ona, ducha pokrokového, skoromanžela-ducha-vraha-kněze, prostě stírá tak, jak jen pražské dušky dovedou stírat pražské duchy. Podle Fořtové Zuzany, rozumí se. Hra duchů tedy? Duchová? Duchovní. Pouhá douška? Jako vynikající herečka a komediantka se Zuzana opět předvedla v plné kráse pohybu i mimiky. A nepochybuje, že všem lovcům perel neperel se při jejich duchovních úkonech, včetně duchového převlékání, zastavoval dech. Duška jako lusk, pánové mladší, pánové starší, ne? Co do náplně filosofické hříti hra metafysikou a, rád to připoustím, mým čivům zhusta nedostupnou. To všechno v řeči anglické a to všechno se má ještě předvádět v jednom pondělním programu televizní stanice SBS jednoho lednového večera. Hodina duchů se tedy opět blíží a její duchovní otec Neprakta může sice nýt pýchou, leč neví co zameškal... Mimochodem: Duchové mohly či mohli?

Bořek Šindler - lovec perel

ADVOKATNI KANCELAR HYMANS SOLICITORS

We provide a full range of professional legal advice,
We are prompt, efficient and have a genuine interest in the
welfare of our clients.

* Family Law	* Conveyancing (fixed prices)
* Wills and Probates	* Business / Company Law
* Workers' Compensation	* Personal Injury
* Hearing Loss	* Criminal Law

FIRST CONFERENCE FREE

Česky mluvící právnicka - Petra Morávek BEc.LLB.

Suite 31, 3rd Floor
88-90 Walker St,
Dandenong 3175

Phone: (03) 9793 7676
Fax: (03) 9793 7585
Mobil: 019 420 738

Office also at 450 William St, Melbourne, 3003
- by appointment only

NAD DOPISY ČTENÁŘU

Vážená paní redaktorko,

Ještě ku příležitosti odhalení pamětní desky v Sokolském Národním domě, chtěl bych, prostřednictvím Australských listů, vyjádřit, za sebe a ostatní mladistvé uprchlíky v době 1948-49 vřelě díky všem legionářům, zahraničním vojákům a členům spojeneckých armád (i těm, jejichž jména nejsou na desce uvedena) za jejich uvědomění, odvahu a obětování za účelem získání či obnovení samostatnosti naší vlasti.

Byli našimi hrdiny a vzorem a mnoho z nás odcházelo abychom pokračovali v jejich slépejkách a v jejich tradici. Osud sice rozhodl jinak, ale našimi hrdiny jsou stále.

Mirek Moravec
Sydney

Vážení čtenáři,

Je konec roku a tak se sluší trochu účtovat. Jak víte, začali jsme vydávat AL v září 1991. Vstupujeme tedy do sedmého roku našeho působení. O manželství se říká, že sedmý rok je kritický - zdá se, že ani pro nás nebude jednoduchý.

Celý rok 1997 vycházely AL jednou za dva měsíce. Nevím kolik čtenářů ale postřehlo, že vycházely ve velmi rozšířeném vydání - původně měly 16 stránek a ty dvouměsíční jich měly 24. Situace finanční není špatná, dluhy nemáme, ale problémem je čas, protože "nejen novinami živ je člověk". Snažím se zvládnout řadu věcí, ať již je to práce v C.A.C.A., tak moje vlastní zaměstnání.

Moc bych přivítala každého, kdo by měl chuť pro noviny psát, potřebujeme někoho, kdo by se chtěl věnovat situaci naší komunity v Austrálii. Také bychom potřebovali spolupracovníky, kteří by nás informovali o dění v jiných městech. Většina exilových časopisů a novin již skončila svoji činnost. Byla by škoda, kdyby se to mělo stát i AL.

Přeji vám všem příjemné svátky vánoční a hodně všeho dobrého v roce 1998.

Jana Háberová

DIVADLO

Jméno českého dramatika Pavla Kohouta jistě není našim čtenářům neznámé. Zdálo by se však, že je neznámé Australanům. Není tomu tak. Vynikající herečka a režisérka Gosia Dobrowolska, kterou jsme obdivovali ve dvou hrách uvedených pod názvem The Promised Land na jevišti Bondi Theatre Kateřinou Ivákovou, se ujala režie spolu s Allanem Walpolem. Pod společným názvem Life In A Quiet House uvidíme dva příběhy. Oba napsal Pavel Kohout v exilu kam odešel v roce 1978.

Pavel Kohout
LIFE IN A QUIET HOUSE

15. - 21. ledna 98 ve 20, 00
13. - 14. předpremiéry ve 20, 00
17. 1. neděle v 17, 00

Vstupné: předpremiéry: \$12-
\$ 25,- penzisté \$20,- con. \$ 15.-

Lookout Theatre
116 a Queen Street
WOOLLAHRA

Rezervace vstupenek:
9362 4349
9266 4800

HUDBA

V sobotu 13. prosince v 18 hodin se konal v Killara Music Room klavírní recital mladé australské klaviristky Anne Frances Dillon. Zaujal mne především výběr skladeb. Na koncertu zněla hudba Smetanova, Sukova, Dvořákova, Janáčková a Fibichova.

Nedalo mi to a s mladou umělkyní jsem se sešla na malé povídání.

První otázka byla nasnadě, proč právě čeští skladatelé?

Česká hudba mne zaujala už dávno a když se naskytla příležitost odjela jsem do České republiky, kde už dva roky studuji. Měla jsem štěstí, že jsem se dostala k takovým profesorům jako je Jan Pánek, Ivan Klánský a další. Ti vlastně ve mně ten zvláštní vztah k vaší hudbě ještě upevnili. Mým nejoblíbenějším skladatelem je Leoš Janáček. Jeho hudba je plná citu, radosti, bolesti. Občas si lidé stěžují na její nesrozumitelnost, ale spíše je to tím, že ji neposlouchají pozorně. Janáčkem se člověk musí nechat abso-lutně unést, podat se mu. Jinak mám ráda Suka pro jeho tklivou vroucnost, Dvořáka pro moudrost a pochopení. Zkrátka vaší hudbě jsem propadla a tak se do Prahy opět po vánocích vracím.

Propadla jste jenom hudbě?

Ne. Zamílovala jsem se do Prahy i do mého přítele, který z tohoto města pochází. Hrozně mi chutná svíčková s knedlíkem a ráda jezdím do Karlových Varů.

Co si myslíte o nás Čechách?

Poznala jsem, že Češi jsou hrozně přátelští a příjemní, jen jim to trochu déle trvá než tuhle přátelskou tvář ukáží. Je v nich ještě pořád hodně nedůvěry, a ani se není co divit po těch letech, která prožili ve vzájemném podezírání.

A co se vám na nich nelíbí?

Stále ještě spousta byrokracie. Měla jsem problém se získáním student-ského víza a tak jsem vlastně první čas projezdila, protože jsem musela vždy po třiceti dnech opustit republiku, třeba jen a krátko a pak jsem se zase s novým turistickým vízem vrátila a pokračovat ve studiu. Také se mi nelíbí, že se u vás pořád mluví o penězích. Zdá se mi, že někteří jim absolutně propadli.

Jaké jsou vaše plány do budoucna?

Chtěla bych se zúčastnit několika

mezinárodních klavírních soutěží, které se v roce 1998 budou v Čechách konat, chtěla bych dostudovat a pak se uvidí. Rozhodně bych chtěla v Evropě nějakou dobu zůstat, cestovat a poznávat.

Děkuji za krátké povídky a přeji vám, aby se vám všechny přání v tom novém roce 1988 splnili.

Rozloučili jsme se a Anna odešla. Dávala jsem se za ni a měla radost. To co jsem od ní slyšela mne potěšilo. Nebyla to slova přehnané chvály, ale skutečný obdiv k něčemu, na co my Češi právem můžeme být hrdí - tedy na naše hudební umění. Jen je možná trochu škoda, že v současné době si tu krásu spíše uvědomují cizinci. My už to bereme jako samozřejmost.

JH

Z tajů krás české řeči

Že nejsou přípustny pochyby o kyprostí tvarů českých sloves, o tom sporů býti nemůže. Česká slovesa jakoby hýřila právě tolika sukněmi a podsukněmi jako hýřivala česká vesnická děvčata - a moravská prý hýřivala ještě daleko bohatší zásobou spodniček. Odhalit tedy ta základní tajemství (sloves) vyžaduje jistého úsilí. Nebudiz řeč o slovesech. Vezměme pod lupu číslovky. Číslovky, divíte se? Co je probiha na číslovkách, na číslech? Nu třeba i jen to, že čeština má nejméně dva výrazy pro číslo jedna. Jedna, dvě, tři.... Ale též jeden dva tři. U nás tedy rod proniká i do těch chudíčkých číslovček. Takže dvě krávy, ale také dvě krav. Taxikář Venca Trubička se ovšem kolegům nechlubí, že cestou z Ruzyně do města zase vobral vo řákej dolar dvě amerických krav. Dvě krasavice, to snad ještě, ale dvě krav, dvě volů, to už dnes přenecháváme jen a jen poetům, ne-li přímo policii.

Ale takové desatero s námi ještě žije, a žít zřejmě bude ještě v tom jedenadvacátém stoletíčku. Desatero přikázání - to zní českému uchu zcela přirozeně. Kdo prosím vás říká deset přikázání? Ne že bychom podle nich žili a jimi se řídili, ale jako slovní rarita, jako jistý unikátní druh gramatického brontosaurismu. My Češi to desatero šanujeme. Trpíme. Právě tak trpíme sedmero havranů. Sedm havranů, to by znělo, jako bychom ty havrany oškubávali. Venca

Trubička samozřejmě mezi bratry taxikáři zásadně hovoří jen vo sedmí vránách. Leč my netaxikáři máme sedmero havranů.

Havrani neodlétají na zimu do Egypta, ani si pro zlé časy neotvírají konta v Davosu. Všechno čtvero ročních období prožívají ve středu Evropy, krákorajíce i za mrazů nejtužších. Čtvero - ovšemže čtvero. Desatero přikázání, sedmero havranů, čtvero ročních období. Nesnažte se to medle Neslovanům vysvětlit. Zachovejme si to jako taj své řeči. A ještě k tomu přidejme patero těch zámeků, na něž byla zavřena ona komnata, kde král choval obrazy princezen, aby si z nich jednu mohl naivní králevic vybírat. A myslíte si snad, že ta naše trojka pokulhává? Tré bran musel Honza otevřít....

Pozastavme se u té čtyřky. Jen čtyřky? Chyba lávky! (Cože, jaké lávky, jaká chyba, táže se cizinec. No holt chyba lávky... Lávky, dodáme pochvilu, při lávce by se nám zlomil jazyk....) Chyba tedy té lávky. Protože my máme čtyřky, i čtverky - a to zatím ještě není řeč o žádných čtverácích. Jak se řekne anglicky jednička, dvojka, trojka. Nijak? Že by neměli takové jednoduché věci jako dvojku, pětku, sedmadesátku?

Když tedy postavíme pod český drobnohled ty číslovky, najmě číslovku čtyři, neboli čtverku či čtyřku, nacházíme pěknou řadu variant kolem ní. Heč, mohl by člověk říci "obměn", ale řekne natruc variant, ať se pochlubí klasickým vzděláním.... Takže čtyři, čtyřka, čtverka, čtvero, čtveřice.... Čtveřice! Čtveřice bažantů přeběhla silnici. Mohlo ji přeběhnout i čtvero bažantů. Ale ta čtveřice, právě tak jako dvojice nebo trojice má v sobě zamontovaný (heč, mohl bych říci má v sobě vestavěný a mohl bych říci jak v sobě tak do sebe) jistý způsob sounáležitosti. Dvě bažantů, to mohou být i samečkové. Dvojice bažantů to bude spíše ona a on (heč, mohl bych říci ona a ona, ale nebude se řídit do propasti!). Cože, samec, samice - co to v té češtině máte, to angličtina se neodvažuje takového pohlavního rozdělení mezi tvory - slyšíme z anglické strany. Ale neodbihejme dnes od číslovek. A už jsme rovnýma nohama u trojice. Třeba i u té svaté. Theologicky je to těžko k pochopení, ta božská trojice. A tak ta čtveřice bažantů zatím přeběhla a jsou v jeteli, bezpečně. Nu a teď ruku na

srdce: kdo chce víc? Čtyřka, čtverka, čtyři, čtvero, čtveřice? Voláte, že i čtverylka, čtverák i čtveračka sem nějak náleží? Náležet asi budou...

Ale nakousněme, jen nakousněme ještě jinou raritu (heč, a just neřeknu vzácnost, ať se ta "r" vydovádí!): dva zajíci, ale dvě zajíců. Dva kandráskové, ale dvě kandrásků. A to už opět stojíme na pokraji další propasti - čtyři bažanti, ale pět, dvacet, milión bažantů. Ale z tří bažantů se okamžitě stanou bažanti genitivní, použijeme-li onen duállový tvar: tré bažantů, přestože tří bažanti. Čtvero ročních období ale čtyři volí. Jano mohl pástí tré volů, ale nejsem si jist zdali i ve slovenštině. Záhadou samou pro sebe je ohýbání číslovek - roku tisícího devítistého devadesátého osmého. Dejte cizinci česky se učícímu za úkol vyskloňovat číslovku 1, 246.789 a zhroutí se vám. Ale hrouťme se přitom i my! Šlus, konec, amen, basta, howk!! Mezi námi ale, co proti těmto kouzlům znamená zavedení do češtiny slova kalkulátor? Televize, radio a jiné moderní vymoženosti, těch pár snad i stoveček cizích termínů, to naši řeč nedobíje. Dobíjeme ji my, my hajdaláci, my ulejšáci. A už jen úplně šeptem: sedmero havranů, sedmera havranů, o sedmeru havranů....desatera se nedržíme.

B. Š.

**PŘIJĎTE OCHUTNAT
DOBŘE ČESKÉ JÍDLO,
PŘIJĎTE SE POBAVIT
DO RESTAURACE**

QUAINT

Srdečně vás zvou
studentky z Čech

Máme otevřeno:

úterý - sobota 8,00 - 22,00
neděle - pondělí 8,00 - 18,00

195 Bondi Road
BONDI

Telefon: 9387 4558

HIMALAJE - PRUDCE PO PĚTAPADESÁTCE

Jiří Švehla
(dokončení)

V pátek ráno nás kolem 4.30 vzbudili ti praštění hluční Němci. Chystali se na kopec Pün pozorovat východ slunce a kochat se výhledy. Bylo však beznadějně zataženo a to všude. Nahoře, dole, napravo i nalevo. Když už nás však vzbudili tak jsme zabalili, zaplatili a rozloučili se s nadmíru přátelským chatařem. Kladl nám na srdce, abychom příště přijeli i s maminou, že ji naučí ten jeho Dat Bat, co nám tak chutnal. A tak jsme se asi v půl šesté vydali po široké cestě do údolí. Asi kolem deváté hodiny jsme začali potkávat turisty. Začíná hlavní sezóna a tak jsou to většinou organizované skupiny, kterým všechno nesou "otroci" - nosiči. Přesto tyto maximálně vytižení bosí střizlici cupitají daleko vpředu před sahibama, kteří funí a lapají po dechu, asi tak jak my před deseti dny. Před námi na svahu vidíme osadu Ulleri (2000m), kam máme namířeno. Je to ta, kterou jsme již viděli před několika dny když jsme šli z Chhomrongu do Tarapani. Kolem desáté jsme již v osadě. Je zase rozhozena po svahu a je tu větší počet hospod. Velice pitoreskni hlavní ulice se vine mezi převážně jednopatrovými domky z místních materiálů, hlavně z kamene. Některé budovy jsou zvláštní, stavěné do oválu s doškovou střechou z rýžové slámy. Podle toho, jak nám dnes cesta ubývá asi dojdeme až k silnici a ke konci naší cesty. Z Ullery vede cesta prudce dolů do údolí a znamená to sejit kolem 4000 schodů. S plnou krosnou na zádech je to radost. Ano, seběhli jsme to schodiště najednou asi za půlhodiny, ale dole jsme nevěděli jestli ta kolena jsou naše nebo půjčená, jaksi nám zgumovatěla. Přešli jsme řeku po lanovém mostě a po druhé straně cupitali po zvláště náročné cestě pořád dolů. Procházíme nesčetnými vesničkami, kde se line silná atmosféra ze stáji a chlivů. Také jsme viděli pár zdejších sršňů. Jsou to asi 5-6 cm velká monstra a ani se neodvažují pomyslet, jak by jejich pichanec chutnal.

Asi po hodině se údolí uzavírá a procházíme divokým kaňonem. V poledne jsme dorazili do Birethani, kde je naše poslední kontrola a kde si dáváme

oběd. Kolem cesty jsou samé chatrče a skoro v každé mají něco na prodej. V jedné jsme koupili 3 malinké banány a s chutí je za pochodu pořádáme. Dohání nás však vydatná přeháňka, leje jako s konve. Schováváme se pod střechu jednoho domku, kde vyndáváme gore-texové bundy a vyrážíme do deště. Už je to jen asi deset minut. Přecházíme další lanový most přítoku Modi Khola a drápeme se hustým deštěm do příkrého svahu k silnici, která je asi 150 m nad mostem. Po cestě se valí voda, vzduch je jako v sauně. Jakmile jsme došli na silnici, už se na nás vrhl chumel taxikářů, kteří navrhovali svezení do Pokhary za 600 rupií. Svépě jsme pokračovali v chůzi směrem k autobusu. Když jsme byli od něho asi 30m, tak slevili na 500. Šli jsme dál a asi 20m od autobusu jeden, co měl asi nejvíce rozumu se zeptal, kolik bychom byli ochotni zaplatit. Řekl jsem 450, on kývl a my hodili krosny do kufru rozhrkané Toyoty a vyjeli deštěm. Mimo jiné to mělo výhodu, že byly krosny schované, v autobuse by se vezly na střeše bez plachty a asi by pořádně promokly. Stejně bychom taxíka v Pokhare potřebovali, aby nás odvezl z autobusového nádraží do hotelu - tenhle nás tam dovezl přímo. Lilo stále vydatně a autíčko vzdychalo do prudkého kopce po serpentýnách. Projeli jsme průsmyk a na druhé straně jsme sjeli ještě strmější cestou do údolí řeky Yamdi Khola, odkud jsme náš vandr začali. A tak asi po hodině jízdy a za deset dolarů jsme byli u "našeho" hotelu. V recepci nás vítali jako staré známe, přestože jsme přijeli o jeden den dříve. Ujišťovali nás, že "naš" pokoj je připraven a okamžitě drahlí krosny a klusali s nimi do stejného pokoje ve kterém jsme byli minule. Je to od nich pěkné, člověk se cítí víc jako doma, je ve známém prostředí. Vybalujeme, vypere-me pár drobností, a pak sušíme jak vyprané tak i promoklé věci. Po skončení se jdeme projít podle jezera. Mimo jiné zamíříme do pobočky banky Rasta, která je v plechové chatrči a vyměníme si nějaké dolary za rupie.

Na procházce jsme se rozhodli, že se navečeříme jinde než v hotelu, a tak jsme zapadli do nedalekého Tibetského restaurantu. Vyhrávala tam tibetská muzika, pro naše uši skutečně zajímavá, na stolech čistoučké ubrusy. Okamžitě se nás ujal číšník a nabízel stůl k výběru.

jakmile jsme zasedli, zapálil svíčku na stole a podal nám jídelní lístek. Dali jsme si pivo značky Star a bůvola na česneku s rýží. Bylo to vynikající a porce tak pro nosiče, sotva jsme to snědli. Po jídle se číšník zdvořile zeptal, jestli chceme desert a honem dodal, že ten je zadarmo jako bonus pro hosty. I když už jsme byli plní řekli jsme, že jo. Zákusek byl vydatný a hlavně chutný. Celá ta trachtace nás stála pro oba celých \$11. Tohle je bratru, teda australskýmu bratru od nepálského bratra, skoro zadarmo. A pak už nezbylo než se odkutálet těch nějakých 100 metrů do našeho hotelu, zalézt do pelechu a nechat si zdát o výjimečně chutných bůvolech.

V sobotu se budíme do mlhavého počasí tak si dáváme načas. Vybábáme se až v 8 hodin. Dáváme si velmi lehkou snídani (ten včerejší bůvol nám dal zabrat), a pak si v recepci zatřezujeme jízdenky na zitřejší cestu. Bylo nám řečeno, že náš autobus společnosti Peace and Heaven vyvezde přímo v hotelu v 6.30. Potom jsme si vzali foťáky a vydali se do Pokhary sledovat cvrkot. Bylo co... Posvátné krávy se mísily s ranním provozem. Vzduch byl nedýchatelný díky spoustě dopravních prostředků s dvoutaktními motory. Nejsympatičtější byli cyklisté a rikšové, kteří dupali do pedálů a obchodníci se stánky, které tlačili na čtyřech kolech od bicyklu. Nad sebou měli jakousi střechu na čtyřech tyčkách z něčeho, co nepropustilo ani déšť ani sluníčko. Tito obchodníci prodávali zeleninu a ovoce. Pomalu jsme se dostávali do centra města. Vedle hlavní ulice vedla kanalizace krytá železobetonovými panely. Evidentně pokrok - škoda, že občas nějaký ten panel chyběl a u chodníku zela díra jako past na mamuty. Neoznačená, neohrazená, ale zato pečlivě obcházená jak lidmi tak zvířaty. Značnou část provozu tvořily už dříve zmíněné Walking Tractors, tedy zbytnělé půdní frézy. Každý měl dvoukolový náves a když na něm nejelo alespoň dvacet domorodců, tak na něm byl neuvěřitelně velký a neuvěřitelně těžký náklad. Tihle dvoukolovi tahouni se vyskytovali ve dvou velikostech a nebo lépe kubatůrách. Ten slabší měl převodovku hnanou od obrovského setrvačnicku dvěma klínovými řemeny a ten silnější měl řemeny tři. Jediný válec dieslového motoru bafal

jako kdysi prehistorické elektrické agregáty na chatách v Čechách. Také se tak startovaly. To se vyndala velká klika, nasadila se na střed toho setrvačnicku a ten se roztočil jak to šlo nejrychleji. Pak se přehodila dekompresní páčka, ve válci se odehrálo samovznícení, nastal výbuch a bylo vyhráno. Motor běžel. Převodovky oplývaly dvěma rychlostmi vpřed a jednou vzad. Chladiče otevřené a často dolévané trnuly na vršku tohoto zázraku "bolšoj techniky". Po rovině vyvíjely závratnou rychlost 20km/hod a umně se šplhaly přes vysoké schody.

Brzy jsme se ocitli na tržišti, které lemuje hlavní ulici. Místní "fast food", fritované zázraky v těstíčku byly na každém kroku. Jinak tam bylo k dostání opět VŠE. Vlád tam patřičný zmatek a místama jsme byli po kotníky ve zbytcích ovoce, zeleniny ba i zbytků vnitřnosti od řezníků. Ještě, že jsme měli pohorky. Mohli jste dostat sterea, baterky, foťáky, oblečení, boty, výprava na trekking atd. Také tam byla spousta různých řemeslníků, kteří své řemeslo provozovali přímo na místě pod širou oblohou a nebo pod plechovou střechou. Krejčí, ševci, Tibetané vyráběli stříbrné šperky a také vyšivači. To jsou chlapci nadmíru zruční ve vyšívání obrázků, ornamentů a nebo nápisů, většinou na trika. Mají na to speciálně motorizovaný vyšivací šicí stroj. Látku napnou na vyšivací kruh a pak už je to jen fantastická zručnost a koordinace pohybu. Mašina jede v kruhu a vyšivač tvoří. Pohybuje kruhem pod jehlou, kolenem řídí šířku stehu, jedním okem kouká na práci a druhým na předlohu. Výsledkem je dokonalá kopie předlohy. Dejte mu fotku a nebo pohlednici a do deseti minut to máte vyšitý na čem chcete.

Na hlavní křižovatce mají kruhový objezd a uprostřed je socha nějakého pohlavára. Na objezdu se uvelebily tři posvátné krávy a tak je všechno velmi opatrně objíždělo. Na jednom rohu je pár velkých nepálských stromů a pod nimi obecní pumpa. Chumel domorodek tam pere prádlo a štěbetají - ty ženské jsou stejně všude. Odtud vedla ulice, která nás zaujala, protože se v ní opravuje absolutně všechno - od bicyklů až po nákladáky. Mají tam malé kšeftíky na náhradní díly - tedy na kola, motorky a rikši. Ale to je jaksi normální. Jakmile se však přešlo na Walking Tractors, tak to už byla exotika.

Skoro nic nedělají vevnitř. Stačí malá parcela, tak 5x5m. Hlína je nasáklá olejem. V tom olejovém bahýnku se konají jak výměny oleje (ale to až tehdy, když už sotva teče), tak i generálky motorů a převodovek. U všeho ti střízlíci sedí na bobku a vždycky je jich na jedné práci několik. Co dělají, když prší nevím. Uvnitř jsou stěny absolutně černé od oleje a maziva. Také tu svaňují elektrikou - jak to dělají také nevím, protože nepoužívají žádnou masku nebo brýle. Koukají na to nechráněným okem a jak to blikne, tak prostě oči zavřou a svaňují po paměti. Podle toho to ovšem také vypadá. Na parcele obvykle stojí takových deset aut podepřených cihlami či špalky a pod každým leží alespoň dva opraváři. Podobně to vypadá tam, kde se dávají dohromady karoserie. To se obvykle to nejhorší auto rozřeže na prvočinitele a ty se pak používají k oživení polomrtvých, ale přece jen trochu lepších karoserií. Není to moc složité, protože téměř všechna auta jsou Toyota Corolly stejný model. Zajímavé ale je, že se žádné auto nezapasuje do toho bahna. Stejně to vypadá s opravou autobusů.

Po obědě jsme se vydali nakoupit nějaké tretky pro naše kamarádky. Nakonec jsme skončili se stříbrnými tibetskými šperky. Pěkná brož a náušnice s tyrkysy stály je \$ 12,50 a to bylo skoro zadarmo. Večeři jsme si dali opět v té tibetské hospodě, kde jsme se včera tak přežrali. Potom jsme se naposledy prošli kolem jezera, až za tmy jsme se vrátili do hotelu. Tam nám ještě v recepci připomněli, že pro nás v 6,30 přijde autobus. Po příjemné sprše jsme upadli do postele a za minutu nevěděli o světě.

V neděli 13. 10 se budíme brzo. Je opět zataženo a mlhavo. Začínáme balit, za chvíli se objevil náš buditel. Ujistil se, že jsme docela vzhůru a oznámil nám, že snídaně bude coby dup. Než jsme s krosnami přešli zahradu už se v naší předzahrádkové restauraci nosilo na stůl. Miniaturní autobus společnosti Peace a Heaven dorazil včas. Stačili jsme ještě vyrovnat účet, rozloučit se a vyrazili jsme. Krosny byly opět na střeše a my zasedli do mrňavých a tvrdých sedadel. Jak jsme vyjžděli z Pokhary, tak se roztrhla nízká mračna a my jsme přece jen na závěr uviděli impozantní masiv Annapurena a dominantní Machapuchare. Udělali jsme si ještě pár fotek z autobusu.

Před námi je 200 km a 8 hodin nekončného rachotu, drncání a prachu. Cestou jsme viděli více nákladáků ve škarpě. Že by to bylo změnou počasí? Naštěstí všechny skončily u přilehlého svahu. Ačkoliv, kdo ví, kolik jich skončilo na druhé straně v přilehlém hlubokánském údolí. Ta nádherná ledovcová řeka, která tím údolím protéká, je na pohled z dálky čarokrásná. Ale slouží jim ke všemu. Umývají v ní auta, nákladáky i autobusy, těží z ní kameny na opravu silnice a domků. A samozřejmě, že také slouží ke koupání a praní. A tak je to vlastně spíše odpad, stoka a kanál. Do vody jde prostě všechno a podle toho zblízka vypadá a je cítit. Škoda. Konečně kolem druhé hodiny jsme se dokodrcali do Kathmandu na konečnou stanici. Odtud jsme s Martinem "odcupitali" po svých do našeho hotelu - k velikému zklamání čekajících rikšů a taxiků. V hotelu nás uvítali jako ztracené syny. Jak prý jsme se měli a zda se nám všechno líbilo. Zase zdrali naše krosny a bleskově je vynesli do "našeho" pokoje ve třetím patře. Pochopitelně to byl ten stejný, který jsme měli po příjezdu. Jsou prostě dobří, hotel Garuda mohu doporučit s čistým svědomím každému. Po rychlé sprše jsme zjistili, že je všechno v pořádku s letenkami a lety. Jak odlet z Kathmandu, tak hlavně náš přípoj v Bangoku. Pak jsme se vydali do ulic. Koupili jsme si pár drobností a hlavně perfektní mapy. Jsou nekřesťansky drahé, mnohá jména osad jsou jiná, nebo se jinak piší, ale topograficky jsou perfektní. Pak jsme ještě chvíli brousili uličkami staré čtvrti a všemi smysly vnímali kouzla Kathmandu.

14. 10 je pondělí a my chrupeme až do sedmi hodin. Po lehké snídani opět vyrážíme do města, procházíme tržiště zeleniny a ovoce, kde převládají hory zelených feferonek. Pak se poněkud dostáváme na trh, kde se prodává oblečení a látky. Ty na sáry hýří jasnými barvami, převládá červená. Potom se vzduch opět stává silnější a my poznáváme, že jsme se dostali mezi krámký řezníky. To maso, co tam měli bych nedal ani našemu Pajdovi. Převládalo skopové. Chodit tam nakupovat často, tak si musím pořídít plynovou masku.

Za chvíli se ulice rozšířila a my se ocitli v modernější části města. Na křižovatce stál policajt s nahubkem proti jedovatému vzduchu a obchody oplývaly

zbožím jako kdemkoliv jinde na západě. Dokonce tam byla i klimatizovaná pasáž s jedoucimi schody do horního podlaží. Zkrátka kontrasty jsou tu ohromné a pro našeho člověka to po nějaké době začne být dost depresivní. Kolem poledne teplota stoupla a tak jsme se vrátili do hotelu. Nad Kathmandu se nesla kaskadní klaxonů aut, v odpolední brize dětičky pouštěly draky. Večer se trochu ochladilo a my si dali na hotelové střeše nepálskou večeři. Nebyli jsme zklamáni. Byla vydatná a chutná, pár druhů masa, rýže, zelenina a k tomu pivo Star (Česko-budějovické), po večeři samozřejmě desert - jogurt z yačího mléka, byl vynikající.

V úterý ráno jsme se v relativně dychtelném ovzduší vydali na náměstí DUBAR, což je jakási Mekka zdejšího hinduistického a buddhistického náboženství. Náměstí je velký obdelník lemovaný historickými a náboženskými budovami. Je tu také Národní muzeum, po jehož fasádě šplhalo stádo opic. V budově tisíců oken má každé okno filigránsky vyřezávaný rám a mříž. Desítky svatyní s davy věřících přinášejí obětní dary. Je právě doba svátků, které jsou obdobou našich vánoc. Před některými svatyněmi sedí "svatí" muži. Ti jsou tam snad přirostlí, jsou pokrytí jakousi patinou, po zevrubnější prohlídce zjišťujeme, že jsou vlastně neuvěřitelně špinaví. Počínaje splenými vlasy a fousy až po dlouhatánské paznechty na nohách. Ti snad měli poslední koupel když se narodili a možná ani to ne. Věřící procházejí kolem, dávají milodary, modlí se a zvoní na zvonec, který tam byl za tím účelem nainstalovaný. Je tady spousta žebráků a různých kejkliřů. Někteří z nich se při produkci jen svíjeli, ale většinou při tom i vyli a jejich kumpáni je doprovázeli na jakýsi buben a zvonečky. Rvalo to uši snad i hluchému a já mám podezření, že lidé jim hází bakšiš hlavně proto, aby už s tím konečně přestali. Také je tu speciální svatyně, kde chovají živoucí bohyně. Kolem jedenácté hodiny se tam v jednom překrásně vyřezávaném okně ukazuje asi jedenáctiletá holčička zabalená do jakéhožto reliquiálního roucha. Je to velká sláva a pobožnost. Náměstí je ovšem přeplněno stánky s upomínkovými předměty. Samá nepálská exotika, která se dá, má-li jeden náladu, usmlouvat až

na 10% původní ceny. Je známe, že tohle náměstí bylo v šedesátých letech Mekou hippies. Zde se konaly a ve značné míře ještě i teď konají sedánky vyznavačů různých drogových radovánek. Každopádně, když tam potkáte kuřáka, tak určitě nekouří tabák. Věřící sedí portúznu na chodnicích a schůdcích, v hnědé tlapce modlíci mlýnek a vrtí s ním.

Když už jsme toho randálu, hluku a cvrkotu měli dost, rozhodli jsme se navštívit stupu nazvanou SWAYABHUNATH. Jak se k ní pomalu blížíme, stále častěji potkáváme načančaná a napěkněná domorodky v krásných barevných sárích s čerstvou oranžovou dužkou na čele. Nás také "přepadli" dva svatí muži, kteří se nám snažili patlat ten oranžový nesmysl na čelo a na hlavu nám sypali oranžové květy pro štěstí. Pak za to chtěli bakšiš, každý 200 rupií. Dostali oba dohromady 10 a českou příminku, aby šli laskavě do p..... Nevím, jestli dobře rozuměli, ale spílali nám hlasitě a dlouho. Třeba nás i prokleli. Konečně jsme došli k úpatí kopce na kterém je stupa. Vede k ní široké schodiště a úplně na začátku je jakýsi portál v jehož bocích jsou zabudovány desítky modlicích mlýnků. Jak jde věřící kolem, tak mlýnek roztočí. Lidé jdou po schodech nahoru i dolů a firmol je značný. Na vrcholku je nepředstavitelný mumraj. Hned na začátku vyvádí nějaká posedlá žebračka. Vypadá to jako epileptický záchvat. Také tam sedí bez pohnutí svatý muž, ale je čistší než ti z náměstí. Obcházíme ústřední budovu. Je kruhová a věži uprostřed. Po obvodu jsou četné oltářičky a po všech lezou opice. Ti se tady mají nejlip. Věřící je krmí. Na natažených šnůrkách se ve větru třepotají vlaječky s modlitbami. Asi po půlhodinové pečlivé prohlídce všeho, co bylo k prohlédnutí, sestupujeme dolů. Pečlivě se vyhýbáme dalším svatým mužům. Po návratu do hotelu si ještě čterme na hotelové střeše. Dozvídáme se že v jazyce URDU se skrín řekne ALMIRA. Tak už alespoň víme jak se dostala almara do češtiny. Město Kathmandu nás moc nenadchlo, spíše v nás vyvolává depresivní pocity. Ale je zajímavé, že lidé tady jsou ve většině přátelští, veselí a dobře naladěni. Asi je ještě nestačila západní civilizace zkazit.

Středa 16/10 je den odjezdu. Letadlo odlétá až ve 14,30 a tak si v klidu

dáváme snídani - vynikající křupavé housky a yačí sýr, který připomíná Liptavský. V 9,20 se dovídáme, že letadlo letí už v 10 hodin. Rychlá cesta taxikem na letiště, kde zjišťujeme, že letadlo sice odlétá v deset hodin, ale večer. A tak se vracíme na střechu hotelu, kde se opalujeme, čterme a ubíjíme čas. V sedm hodin platíme účet, portýr nám zajistí taxi a v půl deváté jsme již odbaveni na letišti. Ve třicetivte na deset je sice hala plná cestujících, ale letadlo nikde. O hodinu později nám oznamují, že letadlo má několik hodin zpoždění. V jedenáct konečně přistává. Po natankování, naložení zavazadel (sami je musíme označit a hodit na pás, který je zaveze do břicha letadla) to trvá ještě další hodinu než odlétáme do Bangoku. Máme tedy devět a půl hodiny zpoždění. Nám to celkem nevadí, stejně jsme nevěděli, kde budeme v Bangoku přes noc. Po přiletu nám ještě zůstaly tři hodiny do odletu našeho Jumba Alitalia z Říma. Spojení se tedy povedlo, zpáteční cesta také a nám zůstaly jen vzpomínky, zkušenosti a hlavně chuť do dalšího vandru.

KONEC

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY

Vydává: **HABER - PILOT** Pty Limited
A.C.N. 002 830 613
7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145
Tel. (02) 9636 1873
Fax. (02) 9631 2024

Vedoucí redaktorka:

Jana Haberová a redakční kruh

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.
Časopis vychází jednou za dva měsíce.

FINANČNÍ PORADENSTVÍ

Saxby Bridge

*Máte problém s vysokými daněmi?
Nemáte dostatek financí na koupi nového domu?
Chcete proniknout do světa burzovních spekulací?
Nejste spokojeni s bankovními službami?*

Na tyto a mnoho jiných otázek vám může pomoci najít odpověď

Radim Haupt (B.Ec.)

nezávislý finanční konsultant

- cena? - 45 minut vašeho času!

Pro bezplatnou konzultaci volejte (02) 9202 2400
Saxby Bridge Pty Ltd A.C.N. 057 915 312
Saxby Bridge House, 4 O'Connell St.,
SYDNEY NSW 2000

NEW AGAIN

PTY LTD

Opravy karoserie, nový lak, vnější i
vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny
modely a druhy aut.

BODY REPAIRS

7 b PERAK St. MONA VALE
telefon: (02) 9999 2595

Zveme vás na nezapomenutelnou dovolenou MAGNETIC ISLAND

Ostrov věčného léta, romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm, je
osm kilometrů od Townsville v severním Queenslandu. Má rozlohu 52 kilometrů
a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 15
výborných restaurací, 4 turistické resorty, golfové a tenisové kurty, plachetnice,
procházky panenskou přírodou. Je zde zábava pro dospělé i pro děti.

Nabízíme moderní, kompletně vybavené dvoulůžnicové (pro 5 osob) a jednolůžnicové
(pro 3 osoby) byty na pláži Nelly Bay s nádherným výhledem na moře. Na požádání
zašleme fotografie a další informace. Navštivte nás a my vám promítneme video.

Týdenní pronájem - \$290. - za jednolůžnicový byt.

Beachside Palms Holiday Units

Frank Baychek

7 Wilberforce Ave, Rose Bay, NSW 2029, tel (02) 9371 9164

Pohled z okna bytu.

**Stěhování nábytku,
mezi státy - zámoří.**

**Brisbane, Melbourne - týdně
Nth QLD, SA & WA - čtrnáctidenně.**
(02) 9365 5535

**Bezplatné porady.
Bezpečné a odborné uskladnění.**
fax (02) 9365 5304

1a Palmerson Grv. (roh Atherton Rd) OAKLEIGH 3166

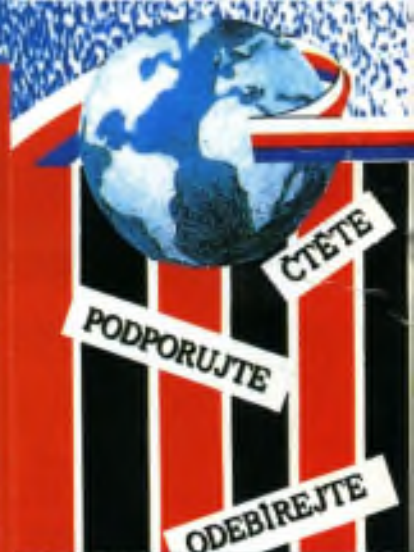
Tel: (03) 9564 7679 Fax: (03) 9564 7752

AH: (03) 9801 2796 Mob: 041 201 6556

Lic. No. 31446

ZAŘÍDÍME:

*Vaše cesty do celého světa.
Návštěvy z České i Slovenské republiky.
Cesty kolem světa. Ubytování, půjčování aut.
EUROAIL- vlakem po Evropě.
Cesty lodí, autobusové zájezdy.
Cestování po Austrálii a další.*

AUSTRALSKÉ LISTY

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

SUSTEK

LUST NOMINEES P/L TRADING
AS PAINT SPOT
DISTRIBUTORS OF PAINT
AND PAINTERS' SUPPLIES

Ph: 9557 4109, 9557 2863

Fax: 9557 4924

378 Centre Rd, Bentleigh 3204

BENTLEIGH PAINT SPOT

**Chcete vymalovat dům,
zkrášlit byt?
Využijte služeb české firmy,
která nabízí všechny služby
pro malíře,
spolu s radou odborníků.**

volejte: 03 9557 4109, 03 9557 2863

APPLIED COMPUTER SYSTEMS (Australia)

Nabízí systém vytvořený zvláště pro vás!

(viz obal)

MULTIMEDIA

Capture video in real-time to your hard disk. Editing with special effects and sound. Playback under Windows in true colours. Full motion CD video playback

TV-VIDEO

Live TV on your PC. Capture single frame at 320 x 240. Trilling or photo retouching. Full motion sequencer. Record to tape in S-VHS quality.

VIDEO-PRO

Linear or nonlinear editing. Quality of output up to Betacam. Time code for single frame accuracy. Adjustable compression digital recording.

CZECH

AIRLINES

FLY OK FLY ČSA

**POHODLNÁ CESTA DO
PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM ZE
SINGAPURU A BANGKOKU**

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

**CZECH
AIRLINES**

Suite 809, AUSTRALIA SQUARE TOWER, SYDNEY
P.O. BOX H110, AUSTRALIA SQUARE, NSW 2000
TELEPHONE: 9247 6196 FACSIMILE: 9232 1713